

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016 • ΤΕΥΧΟΣ 110

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μεταλλαγμένα Θρησκευτικά. Ἡ Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ	σελ. 1
Ἐπιστολή Σεβ. Μητρ. Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο	σελ. 3
«Ἡ Ὁμολογία τῶν Θυατειρῶν», ἕνας ἀλλοιωμένος Χριστιανισμός	σελ. 6
Τὰ «νέα» Θρησκευτικά ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν Βουδδισμό!	σελ. 9
Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐν διωγμῷ	σελ. 11
Ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας μέ ... ἀέρα κοπανιστό	σελ. 13
Ὁ Πατροκοσμᾶς καὶ τὰ ἄθεα γράμματα. Τότε καὶ τώρα	σελ. 14
Μνήμη Γέροντος Ἰακώβου Τσαλίκη	σελ. 22
«Ρατσιστὴς Ἕλληνας»	σελ. 23
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 24

ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΔΙΩΓΜῳ

Ἡπανάθλια ξενοκρατία, πού κυβερνᾷ τὸν τόπο ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ νεοελληνικοῦ κρατιδίου καὶ μετέπειτα —μέ ἐλάχιστα φωτεινά διαλείμματα— ἀφοῦ ἐξαθλίωσε οἰκονομικά τοὺς Ἕλληνες, ἐντείνει ἔτι μᾶλλον τὸ σφυροκόπημα καὶ τῶν πνευματικῶν μας ἀποθεμάτων (πίστη, φιλοπατρία, γλῶσσα, ἱστορία, οἰκογένεια κ.ἄ.ῶ.), μέ στόχο νά μὴν ἀφήσει τίποτε ὄρθιο!

Σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο πρέπει νά δοῦμε ἐντεταγμένα καὶ τὴν προσπάθεια μετᾶλλα-

ξης τῶν Θρησκευτικῶν σέ συγκρητιστικὴ **πανθρησκειακὴ «σούπα»**, ἐμπνευσμένη μάλιστα ἀπὸ τὴ νεοβουδδιστικὴ ὀργάνωση Arigatou, τὴν ὁποία χρηματοδοτοῦν οἱ Ροκφέλλερς(!) (βλ. ἀποσπάσματα ἀποκαλυπτικῆς εἰσπηγήσεως τῆς Θεολόγου κ. Ἐλένης Βασσάλου, πού δημοσιεύεται στίς σσ. 9-10 τῆς *Παρακαταθήκης*).

Δυστυχῶς, στό καταστροφικὸ τους αὐτὸ ἔργο οἱ ἀποδομητὲς βρῆκαν πρόθυμους συνεργάτες ἀπὸ τὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Τοὺς λεγόμενους **μεταπατερικούς**

των αντίστοιχων θρησκευτικών κοινοτήτων, καί μόνο τά παιδιά των Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων νά ὑποχρεοῦνται νά «φάνε» τήν πανθρησκειακή «σούπα», τήν ὁποία τούς σεβρίζουν μέ τό νέο μεταλλαγμένο μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Τή σκανδαλώδη καί παράνομη δυσμενῆ αὐτή μεταχείριση, πού ἐπιφυλάσσει τό ὑπουργεῖο στά τέκνα τῆς συντριπτικῆς πλειονοψηφίας τῶν Ἑλλήνων, ἀποκαλύπτει μέ πλήρη νομική κατοχύρωση σέ ἐπιστολή του μέ ἡμερομηνία 20 Σεπτεμβρίου 2016 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, καί προτείνει, ἄν ἡ κυβέρνησις δέν πάρει πίσω τά «ἀπαράδεκτα καί ἐπικίνδυνα», κατά τήν ὁμολογία τοῦ ἴδιου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰερωνύμου, «νέα προγράμματα σπουδῶν» γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἡ σεπτῆ Ἱεραρχία νά **κηρύξει τήν Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ!**

Μέχρις ὅμως νά τά ἀποσύρουν –πράγ-

μα πού δυστυχῶς δέν φαίνεται στόν ὄριζοντα— προτείνουμε: **1) Μαζικές προσφυγές** δασκάλων, καθηγητῶν καί γονέων στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας [ἤδη ἡ Πανελλίνια Ἑνωση Θεολόγων (Π.Ε.Θ.), ὡς καλός μπροστάρης, τό ἔκανε]. Καί **2) Οἱ γονεῖς μαζικά νά ζητοῦν ἀπαλλαγὴ** τῶν παιδιῶν τους ἀπό τό μεταλλαγμένο μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν **γιά λόγους συνειδήσεως**, μέχρι νά ἐπανέλθει τό μάθημα στήν προτέρα του κατάστασι, ἀφοῦ ἀποσυρθοῦν τά «νέα προγράμματα σπουδῶν».

Αὐτά ὅμως πρέπει νά γίνουν τώρα, γιατί ὁ διάλογος ἀπό τήν πλευρά τῆς Πολιτείας εἶναι προσχηματικός· τήν Ἐκκλησία τυπώνονται τά νέα βιβλία Θρησκευτικῶν καί μετά θά εἶναι πλέον ἀργά.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ*

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί Πατέρες,
[...]

Τά βλέμματα ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, καί ἰδιαίτερος τῶν μή συμμετασχουσῶν εἰς τήν ἐν Κρήτῃ Α.Μ.Σ. Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τήν Ι.Σ.Ι. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-

λάδος, προσδοκῶντα τήν Ἱεροκανονικήν καί Ἁγιοπατερικήν τοποθέτησιν ἡμῶν εἰς τό λίαν εὐαίσθητον καί κρίσιμον θέμα : «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον». Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ καιρίου καί νευραλγικοῦ θέματος ἐπιτραπίτω μοι νά κάμω Ὑμᾶς κοινωνούς τῶν ἀκολουθῶν σκέψεών μου :

1. Ἡ 25μελής Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκ-

* Παραθέτομε ἀποσπάσματα ἀπό τήν ὁμολογιακὴ ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ μέ ἀρ. πρωτ. 469 καί ἡμερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 2016, ἡ ὁποία ἀπεστάλη στους ἁγίους Ἀρχιερεῖς ἐν ὄψει τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ 4 ἕως 7 Ὀκτωβρίου 2016. Καί αὐτή ἡ παρέμβασις τοῦ Σεβασμιωτάτου «νύφρανε λίαν τούς Ὁρθοδόξους». Οἱ ὑπογραμμίσεις μέ ἔντονα στοιχεῖα εἶναι δικές μας.

κλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπό τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἰερωνύμου μετέβη εἰς Κρήτην διὰ νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ι.Σ.Ι. καὶ κομίσῃ τὰς Ἀποφάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἕξ (6) θεμάτων τῆς Α.Μ.Σ. **καὶ ὄχι διὰ νὰ διαπραγματευθῇ ἐπὶ τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι.** Καὶ ἐνῶ εἰς τὸ πολύκροτον καὶ ἐπίμαχον ζήτημα τῶν σχέσεων μας μέ τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον προέβαλε σθεναρῶς τὴν ὀρθόδοξον θέσιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἑτεροδόξων καὶ αἰρετικῶν ὡς χριστιανικῶν κοινοτήτων καὶ ὁμολογιῶν (συμφῶνως πρὸς τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ι.Σ.Ι.) καὶ ὄχι ὡς χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, **τελικῶς κατέθεσε τὴν ἀρχικὴν πρότασιν μετπλαγμένην ὑπὸ τὴν διατύπωσιν ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν τῶν μὴ εὐρισκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς ἄλλων ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν.** Αὐτὴ, ὅμως, ἡ ἀλλοίωσις τῆς Ἀποφάσεως τῆς Ι.Σ.Ι. ἐν ἀγνοίᾳ Αὐτῆς —καὶ ἐνταῦθα διαπιστοῦται τὸ σοβαρὸν ἔλλειμμα τῆς Συνοδικότητος τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης ἐκ τῆς μὴ συμμετοχῆς ἀπάντων τῶν ἐνεργεῖα Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων — ἔδωκε τὴν ἐκκλησιαστικότητα, ἀναγνωρίζουσα ὡς Ἐκκλησίας τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς, τοὺς Μαρωνίτας, τοὺς Νεστοριανούς, τοὺς Μονοφυσίτας Ἀντιχαλκηδονίους, τοὺς Μονοθελίτας, καταδικασθέντας διὰ τὴν Χριστολογικὴν τῶν αἵρεσιν ἀπὸ τῆς Γ' ἕως καὶ τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ τὴν πανσπερμίαν τῶν Προτεσταντῶν, οἱ ὅποιοι συμμετέχουν εἰς τὸ καλούμενον Π.Σ.Ε., ὅπερ ἐν τῇ πράξει λογίζεται ὡς ἄκρατος συγκρητισμὸς καὶ Οἰκουμενισμὸς (παναίρεσις).

2. Ἡ ἐπὶ 19 αἰῶνας ἐπίμονος καὶ ἀ-

στασίαστος ἄρνησις τῆς Ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μιᾶς, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ ἀποκαλέσῃ διαχρονικῶς τὰς πάσης φύσεως αἰρετικὰς ἢ σχισματικὰς παρασυναγωγὰς ὡς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, ὅπερ διατυπῶνται ἀριδίλως εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Συνόδους (συγκαταλεγόμενας ὡς Οἰκουμενικὰς ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Πληρώματος τῆς Ἡ' ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου καὶ τῆς Θ' ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ), ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἁγίας Συνόδους ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀνατολῇ ἀπὸ τοῦ 15ου ἕως καὶ τοῦ 19ου αἰῶνος, **οὐδόλως δηλοῖ σκληρότητα ἢ ἀπέχθειαν καὶ ἐχθρικὴν διάθεσιν ἔναντι τῶν κατὰ καιροὺς διαφόρων αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν, εἰ μὴ μόνον τὴν ἐπιβαλλομένην περιθρίγκωσιν καὶ περιχαράκωσιν τῆς θεοπαραδότου Ἁγίας καὶ ἀμωμήτου Πίστεως καὶ Παραδόσεως τῆς Ἀγιωτάτης Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἐν ταυτῷ τὴν ἐνδεδειγμένην φιλανθρωπίαν πρὸς τοὺς ἐν πλάνῃ, αἰρέσει καὶ κακοδοξίᾳ ὄντας συνανθρώπους μας αὐτούς,** τοὺς ὁποίους δὲν ἀφήνομεν νὰ ἐφρησυχάζουν εἰς τὴν πλάνην καὶ τὸ πνευματικὸν σκότος, ἀλλὰ διακριτικῶς ἐπαναλαμβάνομεν πρὸς αὐτούς τὸν Κυριακὸν λόγον· «γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»[5].

3. Ἀπὸ τῶν πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἠλλοιώθη ἡ ὡς ἄνω μακραίων ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Προύσης Δωροθέου ἀπνυθύνθη διὰ διαγέλματος «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» (1920) καὶ ἠκολούθησαν οἱ διαχριστιανικοὶ διάλογοι, αἱ Προσυνοδικαί

[5] Ἰωάν. ν' 32.

Ἐπιτροπαί καί Διασκέψεις, ἡ ἴδρυσις τοῦ λεγομένου Π.Σ.Ε. καί αἱ Συνελεύσεις τοῦ Balamand, τοῦ Porto Alegre, τῆς Ραβέννας καί τοῦ Pussan **μέ σοβαράς ἐκκλησιολογικάς ἀποκλίσεις καί αἰρέσεις**. Αὐτό τό μετπλαγμένον «κλίμα» τοῦ 20οῦ καί τοῦ 21ου αἰῶνος ἐξώθησε εἰς τήν ἀπόδοσιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τούς ἐν πλάνῃ καί αἰρέσει ὄντας ἑτεροδόξους.

[...]

Ἵφείλεται ἀκόμη (ἡ ἀλλοίωσις αὕτη καί ἀλλοτριώσις) καί εἰς τήν ἐκ Πατριαρχικῶν χειλέων διακηρυχθεῖσαν καί μή ἀνακληθεῖσαν εἰσέτι ἐπισημως ἀποφιν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι «ἡ Μία, Ἁγία, ἀλλά διεσπασμένη ἐν χρόνῳ Ἐκκλησία», ὅπερ εἰσάγει καινοφανῆ ἐκκλησιολογίαν, ἀλλά καί εἰς τόν χαρακτηρισμόν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ὡς «Ἁγιωτάτου Πρεσβυτέρου Ἀδελφοῦ» καί τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ ὡς «Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας», ἐνῶ ἐκεῖνος μὲν **ὡς ἰσόβιος ἀρχηγός Κράτους θεωρεῖται ὡς καθαιρετέος** ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, οἱ ὅπαδοί δέ αὐτοῦ ὡς ἀπεσχισμένοι ὄντες καί ἀκοινωνητοί, λόγῳ τῶν σοβαρῶν αἰρετικῶν ἀποκλίσεων των εἰς τά θέματα Πίστεως καί Παραδόσεως (ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὡς γνωστόν, διεκίρυσεν ὅτι τούς Ὁρθοδόξους χωρίζουν ἀπό τούς Λατίνους οὐσιώδεις διαφοραί καί ὄχι ἀσήμαντα πράγματα ἢ ὀνόματα), δέν δύνανται νά χαρακτηρισθοῦν ἀπό δογματικῆς καί θεολογικῆς ἀπόψεως ὡς Ἐκκλησία.

[...]

Ὡς γνωστόν, κατά τήν Ὁμολογίαν Πί-

στεως, τήν ὁποίαν κάμνει ὁ Ἐπίσκοπος πρό τῆς χειροτονίας του, ὁμολογεῖ «ἵνα τηρῆ τήν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, πάντα μὲν, ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει ... μηδέν προστιθεῖς, μηδέν ἀφαιρῶν, μηδέν μεταβάλλων, μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλά τούτοις ἐμμένων καί ταῦτα μετά φόβου Θεοῦ καί ἀγαθῆς συνειδήσεως διδάσκων καί κηρύττων, πάντα δέ ὅσα Ἐκεῖνη κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα (κάκεῖνος) ἀποδοκιμάζει ἀποδιοπομπόμενος διά παντός»[9].

Ὅ,τι συνάδει καί δέν προσκρούει εἰς τά ἀνωτέρω καθομολογηθέντα πρό τῆς φρικτῆς ὥρας τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας, θά φυλάξῃ χάριτι Θεοῦ καί ἡ μικρά καί παραμεθόριος πρὸς νότον Ἐπισκοπή τῶν Κυθίων καί Ἀντικυθίων καί ὁ ταπεινός Ἐπίσκοπος αὐτῆς ἀντί πάσης θυσίας.

Κατακλείων τήν παροῦσαν παραθέτω τόν λόγον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «Εἰμί μὲν ποιμὴν ὀλίγος, καί ποιμνίου μικροῦ προεστηκώς, καί πολλοστός ἐν ὑπηρεταῖς τοῦ Πνεύματος. Ἡ Χάρις δέ οὐ στενή, οὐδέ τόποις περιγραπτή»[10].

Ἐπί δέ τούτοις ὑποσημειοῦμαι,

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις
† Ὁ Κυθίων Σεραφεῖμ

Κοινοποιήσις εἰς ἅπαντα τά Μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

[9] Ἀρχιερατικόν Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 1999, Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία Ἐπισκόπου, σελ. 111.

[10] Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, PG 37, Ἐπιστ. MA', σελ. 84.

«Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ»
ΚΑΤΗΧΗΣΗ Σ' ΕΝΑΝ ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

Όφείλομεν χάριτας στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεον, ὁ ὁποῖος μᾶς «ἄνοιξε τά μάτια» γιά τή λεγομένη «Ὁμολογία τῶν Θυατείρων», ἕνα κείμενο πού γράφηκε καί ἐγκρίθηκε **γιά τήν Κατήχηση τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.**

Ὅπως γράφει ὁ Σεβασμιώτατος «Πρόκειται γιά ἕνα κείμενο πού ἐξέδωσε ἡ Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων τό ἔτος 1975 σέ δύο γλωσσες, ἀγγλική καί ἑλληνική. Τό βιβλίον φέρει τόν τίτλο “The Thyateira Confession” - “**Ἡ Ὁμολογία Θυατείρων**” καί ὑπότιτλο “Ἡ πίστις καί ἡ προσευχή τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ”, γράφηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας Ἀθηνᾶγορα Κοκκινάκη καί, ὅπως γράφεται, τό διάβασαν πολλοί πρῖν ἐκδοθῆ καί ἔκαναν τίς ὑποδείξεις τους, μεταξύ τῶν ὁποίων “ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Κάλιστος Γουέαρ, Ἱερατικός Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος καί Εὐαγγελισμοῦ Ὁξφόρδης”, καί **“ἐκδίδεται εὐλογία καί ἐγκρίσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως”.**

Ἐλλεῖπει χώρου, ἀπό τό σημαντικό ἄρθρο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ἀποσποῦμε μόνον κάποια ἀποσπάσματα τῆς «Ὁμολογίας τῶν Θυατείρων» τά ὁποῖα σχολιάζει ἐπιτυχῶς ὁ Σεβασμιώτατος. Τά σχόλια εὐρίσκονται στήν πλήρη μορφή τοῦ ἁρθρου στό διαδίκτυο (<http://parembasis.gr>) καί στό περιοδικό «Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση» τῆς Ἱ. Μητρ. Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου. Οἱ ὑπογραμμίσεις μέ ἔντονα στοιχεῖα εἶναι δικές μας.

Ἰδού λοιπόν ἐπιλεγμένα κείμενα τῆς «Ὁμολογίας τῶν Θυατείρων», τά ὁποῖα, δυστυχῶς, μυσθῶν σ' ἕναν ἀλλοιωμένο Χριστιανισμό, μή Ὁρθόδοξο.

- «Ὁ Λαός γνωρίζει ὅτι ἡ Οἰκουμε-

νική συνεργασία ἐκαλλιέργησε μίαν νέαν φιλίαν μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Λαός γνωρίζει ὅτι αἱ συνομιλίες καί ὁ εὐρύτατος γνωστός Θεολογικός Διάλογος ἐστένεψαν τό χάσμα πού χωρίζει τās Χριστιανικές Ἐκκλησίας. Οἱ Χριστιανοί σήμερον ἐπισκέπτονται Ἐκκλησίας **καί προσεύχονται μέ ἄλλους Χριστιανούς διαφόρων παραδόσεων** μέ τούς ὁποίους εἰς τό παρελθόν ἦτο ἀπηγορευμένον νά σχετίζωνται, διότι ἐθεωροῦντο αἰρετικοί, σχισματικοί καί ἀντίχριστοι.

Ἐνεκεν αὐτῆς τῆς νέας διαθέσεως, ἡ ὁποία σήμερον ἐπικρατεῖ μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ περὶ Χριστιανισμοῦ διδασκαλία **δέν μπορεῖ πλέον νά εἶναι πολεμική καί ἀνταγωνιστική.** Δέν εἶναι δυνατόν πλέον νά ὑποδεικνῆ ἀποχίν ἀπό τήν φιλίαν μέ τούς ἄλλους Χριστιανούς. Ὁ ἀποκλεισμός δέν εἶναι πλέον δυνατός, μήτε δεκτός, μήτε πνευματικῶς εὐεργετικός» (σσ. 158-159). [...]

• «Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, Ρωμαιοκαθολικοί, Ἀγγλικανοί, Κοπτοαρμένιοι καί Αἰθίοπες, Λουθηρανοί καί ἄλλοι Προτεστάνται **εἶναι Χριστιανοί βαπτισμένοι** εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὡς βαπτισμένοι αἰσθάνονται ὅτι δέν εἶναι πνευματικῶς εὐεργετικόν νά κλείουν τούς ἑαυτοῦς των μέσα εἰς τούς τοίχους τοῦ περιορισμοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν των. Οἱ τοῖχοι δέν κρατοῦν πλέον τούς Χριστιανούς χωρισμένους. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πόρτες, ἀλλά δέν ἔχει τοίχους. Τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐμπνέει τούς Χριστιανούς νά ζητοῦν καί νά εὐρίσκουν τήν ἔξοδον καί ἐξερχόμενοι νά συναντοῦν ἄλλους Χριστιανούς διά νά γίνουν φίλοι, **διά νά προσεύχωνται μαζί** καί νά συ-

νεργάζονται διά τόν μεγάλον σκοπόν τῆς Χριστιανικῆς ἐνότητος. Τό Ἅγιον Πνεῦμα ὀδηγεῖ τούς πιστούς νά προχωροῦν μαζύ πρὸς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ καί νά καταλάβουν ὅτι τό μυστήριον αὐτό δέν περιορίζεται ἀπό τοπικά, παραδοσιακά ἢ θεωρητικά ὄρια» (σ. 159). [...]

- «Τά ὄρια τοποθετοῦνται καί ὑπάρχουν εἰς τὰς διαφοράς μας. Ἀλλά τό Ἅγιον Πνεῦμα πάντοτε ἐργάζεται καί ὀδηγεῖ τόν λαόν διά νά εὐρίσκη λύσεις καί μίαν ἡμέραν θά εὐρεθῇ ὁ δρόμος τῆς διαλύσεως τῶν διαφορῶν. Σήμερον ἡ ἔμφασις τοποθετεῖται ὄχι εἰς ὅσα οἱ Χριστιανοὶ διαφωνοῦν, ἀλλά κυρίως εἰς ἐκεῖνα πού συμφωνοῦν. Τά σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα συμφωνοῦν εἶναι δυνατώτερα παρὰ ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα διαφωνοῦν» (σ. 159). [...]

- «Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ γνωρίζουν καί χαίρουν διότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμμετέχει εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, διότι θέλει νά βοηθήσῃ τούς Χριστιανούς Προτεστάντας νά ἐνωθῶν. Διότι γνωρίζει ὅτι οἱ Προτεστάνται Χριστιανοὶ ἀγαποῦν καί ἔχουν ἐπιθυμίαν νά διαδίδουν τὴν Ἁγίαν Γραφήν. **Διότι καί οἱ Προτεστάνται εἶναι χαρισματοῦχοι.** Καί δι' αὐτῶν τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεργεῖ εἰς τὴν Χριστιανικὴν διαφώτισιν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν διάδοσιν καί μελέτην τῆς Ἁγίας Γραφῆς» (σ. 216). [...]

- «Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ γνωρίζουν καί πιστεύουν καί κάθε μέρα βλέπουν ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀπεριόριστος δύναμις πού ἐνεργεῖ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καί ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Δι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὄρια ἀλλὰ διηνεκῶς ἐπεκτείνονται καί δέν ἔχει τοίχους. Ἐχει χαρακτηριστικὰ ἔθιμα, ἀλλὰ ὄχι ὁμοιοπαντοῦ. Ἐχει ἐνότητα καί διαφορότητα. **Εἶναι χωρισμένη ἡ Ἐκκλησία ἀλλὰ καί ἠνωμένη,** ὅπως ὁ Χριστός ἔχει δύο διαφορετικὰ φύσεις, τὴν θεότητα καί τὴν

ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ εἶναι ἀδιαίρετος καί μένει ἕνας καί μόνος Θεάνθρωπος. Δι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία πού εἶναι Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία ὅπως εἶναι ἕνας ὁ Χριστός. Παρ' ὅλας τὰς διαιρέσεις ἡ Ἐκκλησία προχωρεῖ εἰς τό τέλος ἢ τόν σκοπόν τῆς, πού εἶναι ἡ ἐνότης ὅλων εἰς τόν Χριστόν» (σ. 216).

Παρατηρεῖ ὁ Σεβ. Μητρ. Ναυπάκτου στό σημεῖο αὐτό: Ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καί ταυτοχρόνως καί τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἐκτός αὐτῆς, ἀλλὰ καί εἰς τὴν «Οἰκουμενικὴν Κίνησιν», γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς «χωρισμένης», ἀλλὰ καί «ἠνωμένης» Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸν ὑψιστον βαθμὸν τῆς «διγλωσσίας» πού ἐπικρατεῖ σὲ «ὁμολογιακὰ» κείμενα. [...]

- «Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ σέβονται, τιμοῦν καί ἀγαποῦν ὅλους τούς Χριστιανούς. Αἰσθάνονται ὅμως ὅτι ὑπάρχει δυνατὸς σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος τούς ἐνώνει μετὰ τούς Ρωμαιοκαθολικούς, τούς Ἀγγλικανούς, τούς Κοπτοαρμενίους καί Αἰθίοπας, τούς Παλαιοκαθολικούς καί κατὰ τινα βαθμὸν ἐπίσης μετὰ τούς Λουθηρανούς. Δι' αὐτόν τόν λόγον διωργανώθη Θεολογικὸς Διάλογος ὁ ὁποῖος ἐλπίζομεν καί προσευχόμεθα νά ὀδηγήσῃ μίαν ἡμέραν εἰς ἐορτασμόν τῆς ἐνότητος μετὰ ὅλους τούς ἀναφερθέντας Χριστιανούς.

» Μέ ὅλους αὐτούς τούς Χριστιανούς οἱ Ὁρθόδοξοι προσεύχονται καί συνεργάζονται καί μελετοῦν τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Ἀναγνωρίζουν ὅτι τὰ σημεῖα πού τούς ἐνώνουν εἶναι περισσότερα καί δυνατώτερα παρὰ ἐκεῖνα πού τούς χωρίζουν. Δέν εἶναι λοιπὸν θεωρία, ἀλλὰ βέβαιη ἐλπίς ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ ἔχουν θέσιν μέσα εἰς τὴν ἐνοποιητικὴν δύναμιν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία σώζει καί θεώνει» (σ. 216).

Ἡ ἐνότητα «τῶν Ἐκκλησιῶν» δέν πρέπει νά ἀναφέρεται στήν «κοινή ὀργανική» διοίκηση καί «τὴν ταυτότητα ἐθίμων καί συνηθειῶν», ἀλλά νά ἀποβλέπη σέ δύο σημεῖα, ἥτοι **πρῶτον** «κάθε Ἐκκλησία πρέπει νά φυλάξη τὴν ἱστορικήν αὐτῆς πορεία καί νά περιφρουρήσῃ τὰ χαρακτηριστικά αὐτῆς» καί **δεύτερον** θά πρέπει «νά ἐναρμονίσῃ τὴν διδασκαλία της ὡς πρὸς τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ καί τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Διάδοχοί των, οἱ Πατέρες καί οἱ Ἅγιοι τῆς Ἀδιαίρετου Ἐκκλησίας καί τὰ Οἰκουμενικά Σύμβολα» (σ. 218). [...]

- «Ἐπιτρέπεται ἐξ ἀπόψεως Ρωμαιοκαθολικῆς νά μεταλαμβάνουν ἐν καιρῷ ἀνάγκης οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ εἰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας καί οἱ Ὁρθόδοξοι ἐν καιρῷ ἀνάγκης νά μεταλαμβάνουν εἰς Ρωμαιοκαθολικὰς Ἐκκλησίας» (σ. 209). [...]

- «Ἡ φιλία καί αἱ ἐπισκέψεις καί ὅλα τὰ ἄλλα δείγματα τῆς ἀγάπης καί τῆς συνεργασίας δείχνουν ὅτι σιγά-σιγά ἔρχεται ἡ ὥρα ἡ εὐλογημένη τῆς συμφωνίας καί τῆς ἐνώσεως. Εἰς τὴν συμφωνίαν αὐτὴν δέν θά ἔλθουν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ εἰς τοὺς Ὁρθόδοξους νά ποῦν ἐκάναμε λάθη καί ζητοῦμεν συγχώρησιν. Οἱ Ὁρθόδοξοι δέν θά ποῦν ὑποτασσόμεθα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάπα. Δέν θά δεχθῶν τὰ ἔθιμα καί τὰ ἄλλα, ὅσα θέλουν νά δέχωνται οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ. Μὲ τὸν σύνδεσμον καί τὴν δύναμιν τῆς ἀγάπης θά προχωρήσουν καί αἱ δύο

ὁμάδες εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Χριστοῦ καί θά φυλάξουν τὴν κοινήν Παράδοσιν ποῦ ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἀνατολήν καί εἰς τὴν Δύσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ 1054» (σ. 210). [...]

- «Ἐπεκράτησε, λόγῳ τῆς φιλίας, οἱ Ὁρθόδοξοι νά κηδεύουν τοὺς Ἀγγλικανούς καί νά κοινωνοῦν αὐτούς ὅπου δέν ὑπάρχουν Ἀγγλικανοὶ Ἱερεῖς.

» Ἐπίσης ὅπου δέν ὑπάρχουν Ὁρθόδοξοι Ἱερεῖς, οἱ Ἀγγλικανοὶ κηδεύουν καί κοινωνοῦν τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς. Τοῦτο γίνεται μὲ τὴν γνῶσιν, ἀλλά καί μὲ τὴν ἄγνοιαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς μερικοὺς τόπους, ἀλλά καί διὰ λόγους ἀνάγκης καί Χριστιανικῆς Μυστηριακῆς φιλοξενίας. Ἐπειτα εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Χριστιανοὶ μόνοι των ζητοῦν τὴν Κοινωνίαν. Εἶναι τοῦτο δείγμα τῆς διαθέσεως τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐνωσιν τῶν Χριστιανῶν ποῦ τοὺς συνδέει ἡ Παράδοσις, ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ Ἱερωσύνη καί τὸ Πιστεύω τῆς Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως» (σσ. 210-211).

Σχόλιο «Π» - Συμπέρασμα.

Ἐπενθυμίζουμε ὅτι ἡ «Ὁμολογία τῶν Θυατείρων» ἐξεδόθη τὸ 1975 γιὰ νά ἀποτελέσει κατηχητικὸ ἐγχειρίδιον γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς στὸν ἀγγλόφωνο κόσμον, ἀλλά καί μία μαρτυρία πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους γιὰ τὸ τί πιστεύει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Δυστυχῶς ὁμως δέν εἶναι Ὁρθόδοξη κατήχησις ἀλλὰ κακόδοξη! Τὰ παρατιθέμενα ἀποσπάσματα φωτίζουν καί ἀποκρυπτογραφοῦν ὅλα ὅσα βλέπουμε νά γίνονται στίς ἡμέρες μας στήν οἰκουμενιστικὴ σκηνή!

- Ἡ Παρακαταθήκη ἀναρτᾶται στήν ἱστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἱστοσελίδες.

- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης, κάθε Κυριακὴ 9-10 π.μ. ἔχει ἐκπομπή στήν τηλεόραση Atlas TV, ἡ ὁποία ἐκπέμπει στήν Κεντρικὴ Μακεδονία. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο.

**Η ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΗ «ΣΟΥΠΑ» ΤΩΝ «ΝΕΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ»
ΓΙΑ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΟΒΟΥΔΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ARIGATOU!**

Ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν» δι-
οργάνωσε τὴν Παρασκευὴ 23 Σεπτεμβρί-
ου 2016 Ἡμερίδα κριτικῆς στὰ «νέα προ-
γράμματα σπουδῶν» τοῦ μαθήματος τῶν
Θρησκευτικῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Μακαριώτα-
τος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος χαρα-
κτήρισε «ἀπαράδεκτα καὶ ἐπικίνδυνα»
(Οκτ. 2016). Στὴν Ἡμερίδα μίλησαν οἱ
κ.κ. Παναγιώτης Τσαγκάρης, Γραμματέας
τῆς ΠΕΘ, ὁ Συνταγματολόγος κ. Γεώρ-
γιος Κρίππας καὶ ἡ Θεολόγος κ. Ἑλένη
Βασσάλου.

Ἡ κ. **Βασσάλου** στὴν ἐκτενῆ καὶ
λίαν ἐμπεριστατωμένη καὶ κατοχυρωμένη
εἰσήγησὶ τῆς ἀπέδειξε μὲ ντοκουμέντα
ὅτι τὰ «νέα προγράμματα» τοῦ Ὑπουρ-
γείου ἁ-Παιδείας γιὰ τὸ Μάθημα τῶν
Θρησκευτικῶν εἶναι μίᾳ πιστῆ ἐφαρμογὴ
καὶ ἀντιγραφή τοῦ προγράμματος τοῦ
«Παγκοσμίου Δικτύου Θρησκειῶν γιὰ
Παιδιά» (GNRC) τῆς νεοβουδιδιστικῆς κι-
νήσεως Arigatou, πού χρηματοδοτεῖται
ἀπὸ τὸν παγκοσμίως γνωστὸ Ἀμερικανό
ὀλιγάρχη κ. John D. Rockefeller.

Τὸ σκάνδαλο εἶναι μέγα, διότι κά-
ποιοι ἐκ τῶν θεολόγων συντακτῶν τῶν
«νέων προγραμμάτων» εἶναι καὶ μέλη
τῆς ὀργανώσεως Arigatou!

Οἱ συντάκτες τῶν «ἀπαράδεκτων καὶ
ἐπικίνδυνων» «νέων προγραμμάτων» σέ
κάποιες περιπτώσεις ἀντέγραψαν κατὰ
λέξη (!) ἀκόμη καὶ τοὺς τίτλους τῶν κε-
φαλαίων, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ
παρακάτω:

Πρόγραμμα Arigatou: «Ὁ Χριστὸς
συνεξετάζεται μαζί μὲ τοὺς δασκάλους
τῶν θρησκειῶν καὶ ἀντίστοιχα, ὅλα τὰ
θέματα τῶν θρησκειῶν» (σ. 113 Arigatou).

**«Νέα προγράμματα» Θρησκευτι-
κῶν:** «Ὁ Χριστὸς συνεξετάζεται μαζί μὲ
τοὺς δασκάλους τῶν θρησκειῶν καὶ ἀντί-
στοιχα, ὅλα τὰ θέματα τῶν θρησκειῶν»
(Νέα προγράμματα σπουδῶν, σσ. 68-69
ἀντιγραφή κατὰ λέξη ἀπὸ τὸ Arigatou).

Τὸ ἀποκαλυπτικὸ ἄρθρο τῆς κ.
Βασσάλου κατακλείεται μὲ κεφάλαιο
ὑπὸ τὸν τίτλο: «Τὸ ΠΣ [= (νέο) Πρό-
γραμμα Σπουδῶν] ἀντιγράφει τὸ LTLT
[=Learning To Live Together, ἐπιμέρους
πρόγραμμα τοῦ «Παγκοσμίου Δικτύου
Θρησκειῶν τῆς Arigatou] γιὰ παιδιά»
(GNRC) καὶ μεθοδικὰ ὁδηγεῖ τοὺς μαθη-
τὲς στὴν πανθρησκεία».

Διαβάζουμε στὸ κεφάλαιο αὐτὸ τῆς
κ. Ἑ. Βασσάλου τὰ ἑξῆς:

Προτείνει [(τὸ νέο) Πρόγραμμα Σπου-
δῶν] συγκρητιστικὲς δραστηριότητες:

- Οἱ μαθητὲς «βρίσκουν ἀπὸ τὸ δι-
αδίκτυο καὶ παρουσιάζουν ἔθιμα καὶ
εἰκόνες θρησκευτικῶν γιορτῶν ἀπὸ ὅλο
τὸν κόσμο».

- «Κατασκευὴ πόστερ μὲ τὰ σύμβο-
λα τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου».

- «Οἱ μαθητὲς συλλέγουν σύμβολα
ἀπὸ ἄλλες θρησκείες: ὁ τροχὸς τῆς ζωῆς,
Μάνταλα (Ἰνδουϊσμός), γίν καὶ γιάνγκ
(Ταοϊσμός) κ.ἄ. Κάθε μαθητὴς ἐπιλέγει
ἓνα καὶ τὸ χρωματίζει».

- «Συζητοῦν σέ ὁμάδες γιὰ τὸ τί θὰ
ἤθελαν νά μάθουν γιὰ τοὺς λατρευτι-
κοὺς χώρους τῶν τριῶν θρησκειῶν».

- Τὰ μικρὰ παιδιά καλοῦνται, μεταξὺ
ἄλλων, νά ἐρευνήσουν τὸ θέμα «ὁ ρόλος
τῶν κληρικῶν, τῶν ἱερέων, τῶν ραβ-
βίνων καὶ τῶν πιστῶν στὴ διάρκεια τῆς
προσευχῆς στοὺς τόπους λατρείας».

- Έρευνα: Τρόποι προσευχής των μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν στους τόπους λατρείας τοῦ Θεοῦ (στάση, χειρονομίες κ.ἄ.)

- Προβολή video μέ προσευχόμενους ἀπό ὄλο τόν κόσμο:

Ἐκφραση σκέψεων καί συναισθημάτων.

- Οἱ μαθητές «βρίσκουν ἀπό τό διαδίκτυο καί παρουσιάζουν στήν τάξη χώρους προσευχής (τζαμιά, ναούς, βωμούς, παγόδες κ.ἄ.) καί εἰκόνες ἀνθρώπων πού προσεύχονται ἀπό ὄλο τόν κόσμο. Τίς ἐντάσσουν σέ ἕνα κολλάζ μέ ἀντίστοιχες φωτογραφίες καί σύμβολα.

- «Ἀναζητοῦμε τί θά εἶχαμε νά μάθουμε ἀπό τούς κανόνες τῶν θρησκειῶν».

- Στή ΘΕ4 [=Θεματική Ἐνότητα 4] «ἡ Θεία Εὐχαριστία: Πηγὴ καί κορυφωση τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας», «Λατρευτικές πράξεις στή ζωή ἄλλων θρησκειῶν», «Τό ψωμί καί τό κρασί σέ ἄλλες λατρευτικές παραδόσεις».

- «Φτιάχνουν ἕνα κολλάζ-ψηφιδωτό χρησιμοποιώντας ὑλικό ἀπό ὅσο περισσότερα πράγματα μάθαμε τὴ φετινὴ χρονιά —ἐκτός ἀπὸ τόν Χριστιανισμό— καί γιὰ τίς ἄλλες ὁμολογίες/θρησκείες (φωτογραφίες ναῶν, ὀνόματα κοινοτήτων, σύμβολα καί χρώματα θρησκειῶν, ἀγάλματα, εἰκόνες κ.ἄ.): στό κέντρο γράφουν ἕνα σύνθημα/τίτλο ἐνότητας πού θά συναποφασίσουν».

- Project: Τό καντίλι στίς 3 μονοθεϊστικές θρησκείες (χρήση ὑλικῶν καί σημασία τους, φωτογραφίες, παραμῦθια, ἱστορίες, ἀναφορές ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ παράδοση κ.ἄ.).

- Project: Δημιουργία ἐνός ὁδηγοῦ

γνωριμίας μέ τόπους λατρείας τῶν τριῶν ἀβρααμικῶν θρησκειῶν.

- «Ἐπίλυση προβλήματος: Ἡ σημασία τῶν συμβόλων τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν», «Κατασκευή καί ἀνάρτηση ἡμερολογίου γιορτῶν ἀπὸ ἀνατολικές θρησκείες».

- «Κεῖμένά μου - θησαυροί μου»: «Ἀποφθέγματα ἀπὸ τίς θρησκείες».

- Οἱ μαθητές «ἀποτιμοῦν τὴ διδασκαλία τῶν ἄλλων θρησκειῶν γιὰ τόν ἄνθρωπο καί τὴ σχέση του μέ τόν Θεό, τούς συνανθρώπους του καί τόν κόσμο». «α. Ὁ σεβασμός πρὸς τούς μεγαλύτερους στό Ἰσλάμ, β. Ὁ σεβασμός πρὸς τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ στίς θρησκείες τῆς Ἀνατολῆς».

- «Ναοί, τζαμιά, συναγωγές κ.ἄ. στίς εὐρωπαϊκὲς χώρες».

- «Κεῖμένά μου - οἱ θησαυροί μου»: «Ἐπιλογή καί καταγραφή ἀποφθεγμάτων θρησκειῶν γιὰ τόν διάλογο καί τόν σεβασμό τοῦ ἄλλου».

- «Ἡ συνάντηση τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν στήν Εὐρώπη».

- «Ἐπίλυση προβλήματος: Ποιὲς ἀξίες τῶν θρησκειῶν τους ἔκαναν πράξη;»

- «Δημιουργία ἐνός ἀνθολογίου - λευκώματος μέ θέμα τὴν ἐλπίδα σέ ὅλες τίς θρησκείες».

Σημ. «Π»: Τὰ «νέα προγράμματα» τῶν Θρησκευτικῶν προβλέπουν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ **γιόγκα** καί **διαλογισμοῦ** (meditation) ἀπὸ τὰ παιδιά καί ἐξάσκηση σέ λατρευτικές θρησκευτικές πρακτικὲς Ἰνδουισμοῦ καί βουδδισμοῦ ὅπως εἶναι ἡ κατασκευή μιᾶς **μαντάλας!**

Ἄκούει κανεῖς;

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ

του κ. Ευαγγέλου Στ. Πονηροῦ, Δρ Θ, Μ.Φ., Σχολικοῦ Συμβούλου Θεολόγων
Πειραιῶς, Δ' Ἀθηνῶν, Κυκλάδων

• Ἐπειδὴ ἀπὸ μίᾳ ἀπειροελάχιστη μειοψηφία ἐπιχειρεῖται ἡ ἐπιβολὴ στὰ παιδιά τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, προγραμμάτων ἀντιθέτων πρὸς τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη.

• Ἐπειδὴ οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ μαθητὲς, τῶν ὁποίων κινδυνεύει νὰ διασαλευθῆ ἡ πίστη ἀπὸ αὐτὰ τὰ προγράμματα, εἶναι τὸ 97% τῶν μαθητῶν τῆς Ἑλλάδος.

• Ἐπειδὴ παραβλέπονται οἱ δύο ἀπορριπτικὲς γιὰ τὰ ἐν λόγῳ προγράμματα ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

• Ἐπειδὴ παραβλέπεται ἡ ἀπόρριψη τῶν προγραμμάτων αὐτῶν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας ὀρθοδόξους θεολόγους.

• Ἐπειδὴ μὲ ἀυθαίρετο τρόπο παραβλέπονται οἱ 1.500 σελίδες τῶν ἀρνητικῶν κριτικῶν, τίς ὁποῖες ἔχουν γράψει εἰς βάρος τῶν προγραμμάτων αὐτῶν δεκάδες ἔγκριτοι ὀρθόδοξοι θεολόγοι.

• Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ προγράμματα αὐτὰ ἔχουν ἀφαιρεθῆ πλεῖστα ὅσα ζωτικῆς σημασίας ὀρθόδοξα χριστιανικὰ κεφάλαια.

• Ἐπειδὴ στὰ προγράμματα αὐτὰ κυριαρχοῦν τὰ θρησκευόμενα καὶ ἡ Ὁρθοδοξία τίθεται στὸ περιθώριο.

• Ἐπειδὴ τὰ προγράμματα αὐτὰ ἐξισώνουν τὴν Ὁρθοδοξία μὲ τὰ θρησκευόμενα.

• Ἐπειδὴ ἡ ὡς ἄνω τακτικὴ ἀπειλεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὰ παιδιά τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὲ συγκρητισμὸ.

• Ἐπειδὴ ἡ ὁρολογία αὐτῶν τῶν προγραμμάτων δὲν εἶναι ὀρθόδοξη χριστιανικὴ.

• Ἐπειδὴ διακηρύσσεται ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς τους, ὅτι τὰ προγράμματα αὐτὰ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν κατῆχση,

ἄρα ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία.

• Ἐπειδὴ στὰ προγράμματα αὐτὰ περιλαμβάνονται πλεῖστες ὅσες ιδέες ἐπιβλαβεῖς γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς μαθητὲς, ὅπως ἡ ἰδέα ὅτι ἡ μουσουλμανικὴ σαρία εἶναι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ.

• Ἐπειδὴ ἡ θεματολογία τῶν προγραμμάτων αὐτῶν δὲν ἀκολουθεῖ ἔστω καὶ κάποια στοιχειώδη ἱστορικὴ σειρά, ἀλλὰ τὰ θέματα παρατίθενται κατὰ τυχαῖο τρόπο δυνάμενο νὰ βλάψῃ ἀνεπανόρθωτα τὴ μορφωτικὴ πρόοδο τῶν μαθητῶν.

• Ἐπειδὴ ἔχει δημοσιευθῆ γνώμη σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὰ προγράμματα αὐτὰ **συνιστοῦν προσηλυτισμὸ εἰς βάρος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν μαθητῶν.**

• Ἐπειδὴ τὰ προγράμματα αὐτὰ παραβαίνουν τίς διεθνεῖς συμβάσεις, τίς ὁποῖες ἔχει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία ἐπικυρώσει, παραβαίνουν τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, παραβαίνουν τοὺς νόμους καὶ τίς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

• Τὸ μόνον συμπέρασμα εἶναι, ὅτι τυχόν ἐπιβολὴ τῶν προγραμμάτων αὐτῶν σὲ ὀρθοδόξους χριστιανούς μαθητὲς **συνιστᾷ διωγμὸ εἰς βάρος τῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.**

• **Προτείνουμε** λοιπόν, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον ἀνακοινωθῆ ἐπιβολὴ τῶν ὡς ἄνω ἐπικινδύνων γιὰ τὴν ψυχοπνευματικὴ ἀνάπτυξη τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν παιδιῶν, **νὰ κηρύξῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἑαυτὴν ἐν διωγμῷ.**

Ἔτσι θὰ καταφανεῖ, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ διαπαι-

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΕ ... ΑΕΡΑ ΚΟΠΑΝΙΣΤΟ!

του κ. Δημήτρη Ριζούλη, δημοσιογράφου

Έχοντας ακούσει την περασμένη Πέμπτη σέ όλους τους μεγάλους ραδιοφωνικούς σταθμούς αναλύσεις και συνεντεύξεις –άκόμα και Ίεραρχών– για τό θέμα των Θρησκευτικών, γύρισα τή συχνότητα στους 89,5 για νά παρακολουθήσω τί λέει για τό κορυφαίο αυτό ζήτημα τό επίσημο ραδιόφωνο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Έμεινα, κυριολεκτικά, άφωνος. Δέν πίστευα στά αυτιά μου! Ό τίτλος τής έκπομπής πού μεταδιδόταν εκείνη τήν ώρα ήταν «Ό άέρας και ή Καινή Διαθήκη». Ναί! Δέν πρόκειται για άστείο ούτε για λάθος.

Τήν ώρα πού όλα τά μέσα ενημέρωσης είχαν πρώτο θέμα τήν επιστολή του Αρχιεπισκόπου πρός τόν Πρωθυπουργό, ή «φωνή» τής Ίεράς Συνόδου όχι άπλως σιωπούσε, αλλά βρισκόταν σέ έναν... δικό της κόσμο.

Τήν ώρα του «αγώνα» για σωστή ενημέρωση πού έδινε συνολικά ή Έκκλησία, ό 89,5 «σέρβιρε» στους πιστούς... άέρα κοπανιστό. Έμαρτον!

Τό χειρότερο είναι ότι όλο τό πρόγραμμα του επίσημου ραδιοφωνικού σταθμού τής Έκκλησίας επί μία εβδομάδα και σέ όλες τές ώρες (!) ήταν διαμορφωμένο μέ τόν ίδιο τρόπο.

Όπως τυχαίως, ενώ βοούσε ό τόπος για τές απαράδεκτες αλλαγές στα Θρησκευτικά και οι Μητροπολίτες έδιναν τή δική τους μαρτυρία μέ συνεντεύξεις σέ «κοσμικά» μέσα, **στόν 89,5 επέλεξαν νά παρουσιάσουν «ειδικό αφιέρωμα», μέ τίτλο «Αέρας: "Πάντα εν σοφία έποίησας"».**

Ένδεικτικά, μεταδίδονταν έκπομπές μέ

τίτλους όπως «Ό άέρας από επιστημονικής άπόψεως», «Ό άέρας πηγί ζωής», «Ό άέρας στην τέχνη». «Η μόλυνση του άέρα» κ.λπ. Είναι νά άπορει κανείς ποιός σκέφτηκε τόσο πολλές άνοσιές μαζεμένες ...

Ούτε λέξη δέν ακούστηκε από τές έκπομπές για τό θέμα των Θρησκευτικών και υπήρχαν μόνο «ξερές» αναφορές στό δελτίο ειδήσεων.

Ούτε ένας Μητροπολίτης ή ειδικός εκλήθη νά σχολιάσει τές αλλαγές στα Προγράμματα Σπουδών ή, έστω, νά υπερασπιστεί τές θέσεις τής Έκκλησίας.

Άπόλυτη σιωπή από τό επίσημο «όργανο» ενημέρωσης τής Ίεράς Συνόδου. Γιατί άραγε; Και, σέ τελική ανάλυση, ποιός άποφάσισε κάτι τέτοιο;

Αυτό τόν καιρό εξελίσσεται ένας πραγματικός πόλεμος συμφερόντων για τές τηλεοπτικές άδειες.

Οι πιό ισχυροί παράγοντες τής χώρας τά δίνουν όλα, για νά έχουν μερίδιο στην ενημέρωση των Ελλήνων.

Τήν ίδια ώρα ή Έκκλησία, παρότι έχει τήν τύχη νά κατέχει δικό της μέσο ενημέρωσης και μάλιστα πανελλαδικής έμβέλειας, τό άχρηστεύει (και τό γελοιοποιεί, στην ουσία), άπεμπολώντας ένα από τά ισχυρότερα «όπλα» της.

Πότε, επιτέλους, ή Ίεραρχία και ό Αρχιεπίσκοπος θά άσχοληθούν μέ τό θέμα και θά καταλάβουν ότι αυτή ή νοσηρή κατάσταση δέν μπορεί νά συνεχιστεί;

Άς έλπίσουμε ότι αυτές τές μέρες, πού συνεδριάζει ή Ίεραρχία, θά τεθει, επιτέλους, τό ζήτημα και θά ληφθούν άποφάσεις.

Είναι **άκατανόητη ή άσυλία πού ά-**

πολαμβάνει ή διευθυντική ομάδα του 89,5 έδω και χρόνια. Τώρα όμως έχουν ξεπεράσει κάθε όριο.

Αποτελεί πρόκληση ή σκόπιμη λογοκρισία κάθε αναφορής στο θέμα των Θρησκευτικών και ή σχεδόν μόνιμη φιλοξενία στον σταθμό τά τελευταία χρόνια (κατόπιν διευθυντικής έντολης) των

προσώπων που τάχθηκαν στο πλευρό του κ. Φίλη.

Σέ τελική ανάλυση, για ποιόν λόγο υπάρχει σήμερα ό 89,5; Για νά διαφημίζει ό διευθυντής του σταθμού τούς φίλους του (Μπέγγος, Γιαγκάζογλου, Μόσχος, Βαλλιανάτος) που πολεμάνε τίν Έκκλησία; Λίγη ντροπή δέν υπάρχει;

Ο ΠΑΤΡΟΚΟΣΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΘΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ*

του Μοναχού Άρσενίου Βλιαγκόφτη, Δρ Θ. - Πτ. Φ.

Ό αγίας μνήμης και άμερικανικής καταγωγής π. Σεραφεΐμ Ρόουζ (†1982) λέγει κάπου ότι είναι πιο άργά άπ' όσο φανταζόμαστε.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τά θέματα της παιδείας στην Ελλάδα σήμερα, ή όποια χρησιμοποιείται για νά γκρεμίσει ψυχές, θεσμούς και ό,τι έχει μείνει άκόμην όρθιο σ'αυτόν τόν τόπο. Και τουτο σέ κραυγαλέα αντίθεση μέ τό ισχύον έλληνικό σύνταγμα, τό όποιο στο άρθρο 16, παράγραφος 2 προβλέπει: «Η Παιδεία αποτελεί βασική άποστολή του Κράτους και έχει σκοπό τίν ήθική, πνευματική, έπαγγελματική και φυσική άγωγή των Έλλήνων, τίν ανάπτυξη της έθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τή διάπλασή τους σέ έλεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

«Τά άθεα γράμματα», για τά όποια μέ πόνο μιλουν ό Πατροκοσμάς, ό Παπουλάκος και όσοι άγαποϋσαν και άγαποϋν αυτόν τόν τόπο, δέν είναι τίποτε

άλλο άπό τίν παιδεία χωρίς Χριστό και έναντίον του Χριστού και έν τέλει δέν είναι τίποτε άλλο άπό τίν λεγομένη Νέα Έκπαίδευση, που έχει σχεδιάσει και υλοποιεί ή λεγομένη Νέα Έποχή και ή συνακόλουθη Νέα Τάξη Πραγμάτων και ή κατεδαφιστική Παγκοσμιοποίηση.

Η προσπάθεια της κατεδάφισης δέν είναι καινούργια. Ξεκίνησε μέ τίν δημιουργία του νεοελληνικού κρατιδίου και τή Βαυαροκρατία. Κοντεύουν διακόσια χρόνια τώρα.

Νά τί γράφει ό Παπουλάκος, άλλος Πατροκοσμάς και αυτός. «Τ' άθεα γράμματα παραμέρισαν τούς άγιους και άγωνιστές και βάλανε στο κεφάλι του έθνους ξένους κι άπιστους γραμματισμένους, που πάνε νά νοθέφουνε τή ζωή μας. Τ' άθεα γράμματα κόψανε τό δρόμο του έθνους και τ' άμποδάνε νά χαρεί τή λευτεριά του. Είναι ντροπή μας, ένα γένος που μέ τό αίμα του πύργωσε τή λευτεριά

* Όμιλία στον Ίερό Ναό Άγίου Φωτίου Θεσσαλονίκης, Κυριακή 9 Όκτωβρίου 2016 (Συνδιοργάνωση Ί. Ν. Άγίου Φωτίου και Συλλόγου «Ένωμένη Ρωμοσύνη»)

του, πού πορπάτησε τή δύσκολη ἀνηφοριά, νά παραδεχτεί πώς δέ μπορεί νά πορπατήσει στόν ἴσιο δρόμο ἅμα εἰρήνευε κι ὅτι δέν ξέρουμε μεις νά συγκυρίσουμε τό σπίτι, πού μέ τό αἷμα μας λευτερώσαμε, ἀλλά ξέρουν νά τό συγκυρίσουν ἐκεῖνοι πού δέν πολέμησαν, ἐκεῖνοι πού δέν πίστεψαν στόν ἀγώνα, ἐκεῖνοι πού πᾶνε νά μᾶς ἀποκόψουνε ἀπό τό Χριστό, καί πασχίζουνε νά μᾶς ρίξουνε στή σκλαβιά **ἄλλων ἀφεντάδων, πού ναι πιό δαιμονισμένοι ἀπό τούς Τούρκους**. Γιατί καί κείνα πού σεβάστηκεν ὁ Τοῦρκος, τ' ἄθεα γράμματα τά πετᾶνε καί πᾶνε νά τά ξερριζώσουνε. Ἀφανίζουνε μοναστήρια, πομπεύουνε τούς καλογέρους καί τίς καλόγριες, κλέβουνε τ' ἅγια δυσκοπότητα καί τά πουλᾶνε γι' ἀσήμι πού θά στολίσει τίς βρωμογυναῖκες. Ἀρπάζουνε τ' ἅγια τῶν ἀγίων καί τά βάζουνε κάτω ἀπό τά πόδια τῆς ἐξουσίας τους, πού τά ὀρίζει κατὰ τά νιτερέσια της (=συμφέροντα). **Τ' ἄθεα γράμματα ὑφαίνουνε τό σάβανο τοῦ γένους**. Αὐτά λοιπόν τά γράμματα θά μάθουμε στά παιδιά μας;» (ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τοῦ Κωστή Μπαστιᾶ, *Ὁ Παπουλάκος*, Ἐκδοτική Ἀθηνῶν ¹⁰1997, σσ. 145-146).

Ὅμως τά τότε «ἄθεα γράμματα», δηλαδή ἡ προσπάθεια γκρεμίσματος καί πετάγματος τῶν –κατά Κόντογλου– πολυτίμητων τζιβαΐρικῶν τῆς παραδόσεώς μας στά ἀζήτητα τῆς Ἱστορίας σέ σχέση μέ τό δαιμονικό κακό, πού γίνεται σήμερα, **δέν συγκρίνεται!**

Ἀρκεῖ νά ἀναφέρουμε τήν πολύ-πολύ πρόσφατη **μετάλλαξη τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν** σέ πανθρησκειακή σαλάτα, ὅπου ὁ Χριστός ἐξισώνεται μέ τόν Βούδδα, τόν Μωάμεθ κ.ο.κ. Πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ θά ἀναφέρουμε χαρακτηριστικά σημεῖα ἀπό τήν ἀποκαλυπτική ὁμιλία τῆς θεολόγου καθηγήτριας

κ. Ἑλένης Βασσάλου στήν Ἡμερίδα πού ὀργάνωσε στήν Ἀθήνα (23.09.2016) γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν», τῆς ὁποίας προῖσταται ὁ π. Σαράντης Σαράντος. Ἡ κ. Βασσάλου ἀποδεικνύει μέ ντοκουμέντα ὅτι οἱ «ἐγκέφαλοι» τῆς μετάλλαξης τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν («προοδευτικοί» θεολόγοι Γιαγκάζογλου, Βαλλιανᾶτος κ.ἄ.) ἐμπνεύστηκαν τίς ἀλλαγές ἀπό πρόγραμμα γιά τά Θρησκευτικά τῆς **Νεο-Βουδδιστικῆς ὀργάνωσης Arigatou, ἡ ὁποία χρηματοδοτεῖται ἀπό τή δυναστεία τῶν Ροκφέλλερς**. Ἡ κ. Ἑλένη Βασσάλου ἀντιπαραβάλλει τό πρόγραμμα τοῦ «Παγκοσμίου Δικτύου Θρησκευτῶν γιά Παιδιά» (GNRC) τῆς Arigatou μέ τό «Νέο Πρόγραμμα», πού ἐξεπόνησε ἡ ὁμάδα τῶν ἀποδομητῶν θεολόγων (Γιαγκάζογλου Βαλλιανᾶτου καί τῶν ὁμοϊδεατῶν τους) καί ἐνομοθέτησε ἡ συγκυβέρνηση Τσίπρα – Καμμένου μέ ὑπουργό ἁ-Παιδείας τόν ἀπόφοιτο Λυκείου κ. Νίκο Φίλη! Ἡ κ. Βασσάλου βρῖσκει καταπληκτικές ὁμοιότητες μεταξύ Arigatou καί «Νέου Προγράμματος». Σέ πολλές περιπτώσεις ὄχι μόνο τό νόημα ἀλλά καί ἡ διατύπωση εἶναι πανομοιότυπη, μέχρι καί στήν τελεία καί στό κόμμα. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τό ἐξῆς: Στό πρόγραμμα τοῦ Arigatou διαβάζουμε: «Ὁ Χριστός συνεξετάζεται μαζί μέ τούς δασκάλους τῶν θρησκευτῶν καί ἀντίστοιχα, ὅλα τά θέματα τῶν θρησκευτῶν» (Arigatou, σ. 113). Τό ἴδιο ἐπακριβῶς ἀναφέρεται στό «Νέο Πρόγραμμα» ὡς ἐξῆς: «Ὁ Χριστός συνεξετάζεται μαζί μέ τούς δασκάλους τῶν θρησκευτῶν καί ἀντίστοιχα, ὅλα τά θέματα τῶν θρησκευτῶν» (Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιά τά Θρησκευτικά, σσ. 68-69). Καλά, οὔτε ἀντιγραφή δέν μποροῦν νά κάνουν;

Τό Νέο Πρόγραμμα τῶν Γιαγκάζογλου – Φίλη **μυεῖ κυριολεκτικά τούς μαθητές,**

ἤδη ἀπό τό Δημοτικό, στίς θρησκευεῖες τῆς Ἐκκλησίας καί κυρίως **στή δαιμονική συγκρητιστική πανθησκεία!** Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέν γίνεται ἀπλῶς θρησκευολογικό ἀλλά κάτι πολύ χειρότερο: Οἱ μαθητές καλοῦνται νά διαλογισθοῦν (γιόγκα καί διαλογισμός), νά κατασκευάσουν μία «μαντάλα», πού χρησιμοποιεῖται στόν ἰνδουϊστικό καί βουδδιστικό διαλογισμό, νά «κατασκευάσουν καί ἀναρτήσουν ἡμερολόγιο μέ τίς ἐορτές τῶν ἀνατολικῶν θρησκευεῖων» καί ἄλλα πέραν πάσης φαντασίας.

Καί ἀκόμη, τό πιό ἐξωφρενικό εἶναι ὅτι αὐτή τή μήση στήν πανθησκεία τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καλοῦνται νά ὑποστοῦν **μόνο τά παιδιά τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων**, ἐνῶ οἱ μαθητές ἐβραϊκοῦ, μωαμεθανικοῦ καί παπικοῦ θρησκευεῖματος θά διδάσκονται τά δικά τους καί μάλιστα ἀπό δασκάλους καί καθηγητές, οἱ ὁποῖοι θά προσληφθοῦν ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἄ-Παιδείας μετά ἀπό ὑπόδειξη ἀντιστοιχῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐβραίων, μωαμεθανῶν καί παπικῶν καί καθ' ὑπέρβαση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κανονικῶς διοριζομένων δασκάλων καί καθηγητῶν! Αὐτό κι' ἄν εἶναι σκάνδαλο! Τό ἀποκαλύπτει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ μέ ἐπιστολή του πρὸς τόν πρωθυπουργό Ἀλέξη Τσίπρα (20 Σεπτεμβρίου 2016), ἡ ὁποία ὅμως ἐπιστολή –ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο– δέν ἔκανε νά ἰδρώσει τό «αὐτί» τοῦ κ. Τσίπρα, ἀλλ' οὔτε ἀπό τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας (4-7.10.2016) χρησιμοποιήθηκε, δυστυχῶς, ὅπως θά ἔπρεπε, μέ ἀποτέλεσμα ἀπλῶς νά συσταθεῖ μία Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας, πού θά συζητήσει τό θέμα μέ τὴν Πολιτεία. Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἐν τῷ μεταξύ θά διδαχθεῖ μέ βάση τό ἀπαράδεκτο καί ἐπικίνδυνο «Νέο Πρόγραμμα», καί βλέπουμε. Διπλαδὴ θρίαμβος Φίλη – Γιαγκάζογλου.

Οἱ ἀποδομητές τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί οἱ ἐθνομηδενιστές **ἀντιστρέφουν καί διαστρέφουν ἐκτός ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά καί τὴν Ἱστορία.** Νά τί διαβάζουμε στό «Βιβλίον Γλώσσας» τῆς Ε΄ Δημοτικοῦ, τεῦχος α΄, σελ. 44. Μᾶς τὰ ἀποκαλύπτει ὁ γνωστός δάσκαλος Δημήτρης Νατσιός στό ἀφυπνιστικότερο βιβλίον του «Τὰ ἄθεα γράμματα καί ἡ Παιδεία τοῦ Γένους». Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα δείγματα ἀντιστροφῆς – διαστροφῆς. Διαλέξαμε τό συγκεκριμένο λόγῳ τῆς ἐγγιζούσης ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Τό κείμενο ἔχει τίτλο: «Ἡ Ἰταλία μᾶς κήρυξε τὸν πόλεμο!» καί ὑπότιτλο: «Κι ἐμεῖς πῆγαμε στό ὑπόγειο».

Τό παραθέτουμε: Καί ἀφοῦ κρύφτηκαν στό ὑπόγειο, διαμείβονται οἱ ἐξῆς ἄθλιοι διάλογοι: «Μετά γύρισε (ὁ μπαμπᾶς) στή μαμά καί τῆς εἶπε πὼς θά τρέξει στήν τράπεζα νά σηκώσει λεφτά. "Δέν ἔχουμε δραχμὴ", εἶπε κι ἔφυγε τρέχοντας στή σκάλα...». Ὅταν ὁ προκομμένος ὁ μπαμπᾶς γύρισε ἀπὸ τὴν τράπεζα ἀπογοητευμένος, γιατί ἡ τράπεζα ἦταν κλειστή καί δέν μπόρεσε «νά σηκώσει λεφτά», πῆγαν σ' ἓνα ὑπόγειο, «στῆς κυρίας Γιαννοπούλου, γιατί τό σπίτι της ἔχει ὑπόγειο καί τό λιακωτό της εἶναι τσιμεντένιο καί δέν μποροῦν νά τό τρυπήσουν οἱ μπόμπες». Καί ὁ μπαμπᾶς –πρότυπο ἥρωα– πῆρε στήν ἀγκαλιά του τὸν ἀφηγητὴ, παιδί μικρό καί τοῦ εἶπε:

«Ἄκρ, ἀπὸ σήμερα θά γίνεις ἄνδρας». Καί ὁ Ἄκρ, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν «γενναιότητα» τοῦ πατέρα του, ἀπάντησε:

«Ἐγὼ τότε φοβήθηκα πάρα πολύ, γιατί δέν ἤθελα νά γίνω σήμερα ἄντρας...». Βεβαίως, γιατί οἱ ἄντρες στρατεύονται καί πολεμοῦν! Ἐνῶ ὅσοι δέν θέλουν νά γίνουν ἄντρες, παίρνουν τό Ι5 (γιώτα πέντε) χαρτί ἀπόλυσης καί σπεύδουν στά

υπόγεια και άσε τά κοροΐδα νά κατασκοτώνονται γιά τήν τιμή τῆς πατρίδας! (Δημήτρης Νατσιός «Τά ἄθεα γράμματα καί ἡ Παιδεία τοῦ Γένους», ἔκδ. Ἱεροῦ Κοινοβίου Ὁσίου Νικοδήμου, Πεντάλοφος Παιονίας, 2015, σ. 203).

Θά ρωτήσει κάποιος –καί δικαιολογημένα– γιὰτί ὄλο αὐτό τό μίσος, ἡ διαστρέβλωση, τό ψέμα;

Οἱ ἀπάνθρωποι σχεδιαστές τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων **θέλουν νά φτιάξουν σχολεῖα χωρίς Χριστό, χωρίς ψυχή καί χωρίς πατρίδα** καί ἀπό ἐκεῖ νά βγαίνουν οἱ μεταλλαγμένοι ὑπήκοοι τῆς παγκόσμιας ἀπολυταρχικῆς διακυβέρνησης, πού ὀνειρεύονται. Μισοῦν θανάσιμα τόν Χριστό καί τόν ἄνθρωπο. Καί ξέρουν πολύ καλά τί κάνουν, διότι κατά τόν μεγάλο Ντοστογιέφσκι «Χωρίς Χριστό ὄλα ἐπιτρέπονται»!

Τό σχέδιό τους προωθοῦν μέ τρόπο συστηματικό καί «ἐπιστημονικό».

Βασικοί τρόποι, πού χρησιμοποιοῦν γιά νά διαλύσουν Παιδεία, κοινωνία καί κυρίως νεολαία εἶναι καί οἱ παρακάτω:

1. Ἡ μετατροπή τῶν κοινωνιῶν σέ πολυπολιτισμικές, πολυφυλετικές καί πολυθρησκευτικές.

Ἐπειδή κανένας ἐλεύθερος ἄνθρωπος δέν θά ἤθελε νά ζήσει σέ μιά, «κοινωνία» (κοινωνία ἐντός εἰσαγωγικῶν) τύπου Big Brother (βλ. «1984» τοῦ Τζώρτζ Ὁργουελ), γι' αὐτό ὁ στόχος εἶναι νά διαλυθοῦν οἱ κοινωνίες.

Πῶς θά γίνει αὐτό; Μέσω τῆς πολυπολιτισμικότητας, πολυφυλετικότητας καί πολυθρησκευτικότητας.

Αὐτές οἱ ἐπίμονες στοχεύσεις γιά τή μετάλλαξη τῶν κοινωνιῶν **δημιουργοῦν γκετοποῖσεις καί διαλύουν τόν κοινωνικό ἴστό**. Πάρτε τό παράδειγμα τῶν σημερινῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν καί

κυρίως τοῦ Παρισιοῦ καί τῶν γκετοπονημένων προαστίων του.

Τά τραγικά γεγονότα τῆς 13ης Νοεμβρίου 2015 στό Παρίσι θά πρέπει νά ἀνοίξουν τά μάτια ὄσων θέλουν νά βλέπουν.

Ἡ multi culti (πολυ-πολιτισμική) ἐκπαίδευση εἶναι στίς προτεραιότητες τοῦ «νέου σχολείου», τῆς «νέας ἐκπαίδευσης» ἢ τῶν «ἄθεων γραμμάτων», ὅπως τά ὀνομάζουν οἱ ἅγιοί μας.

Ἔτσι, λοιπόν, ὁ στόχος τῆς Νέας Τάξης εἶναι ἡ **δημιουργία ἄ-ριζων ἀνθρώπων μέσα σέ μιά διαλυμένη κοινωνία**. Ἀπρόσωπων καί ἀνέστιων ἀνθρώπων σέ μιά ἀπρόσωπη κοινωνία, ὅπου θά κυριαρχεῖ ὁ φόβος (βλ. ἄνθηση τρομοκρατίας), μέ στόχο νά ἐκχωρήσουμε τήν προσωπική, πολιτική καί ἐθνική ἐλευθερία μας, γιά νά ἐξασφαλίσουμε τάχα ἀσφάλεια. Ὅποιος ὅμως θυσιάζει τήν ἐλευθερία γιά χάρη τῆς ἀσφάλειας, δέν ἀπολαμβάνει οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο οὔτε καί εἶναι ἄξιος γι' αὐτά, λόγω τῆς δουλοφροσύνης του!

2. Ἡ προώθηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας

Ἡ ὁμοφυλοφιλική «ἀτζέντα», ἔχει μιά ἀπό τίς πρῶτες θέσεις στίς προτεραιότητες τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὅπως ἐδήλωσε τό 2014 ὁ ἴδιος ὁ Ἀμερικανός Ἀντιπρόεδρος Τζό Μπράντεν, ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

Τά παιδιά πρέπει νά υἱοθετήσουν τή διαστροφική ἄποψη ὅτι τό φύλο ἐπιλέγεται (ἐννοεῖται μετά τή γέννηση).

Θυμηθεῖτε τίς «παρελάσεις ὁμοφυλοφιλικῆς ὑπερηφάνειας» πού προωθοῦνται παγκοσμίως μέ σπόνσορες τίς κορυφαίες πρεσβεῖες τῶν χωρῶν τοῦ δυτικοῦ κόσμου, μέ πρῶτες-πρῶτες τίς Η.Π.Α.

Στό πλαίσιο τῆς πολιτικῆς ὀρθότητας, αὐτοῦ τοῦ νέου φασισμού, δέν θά πρέπει κανείς νά εἶναι «ὁμοφοβικός». «Ὁμοφοβία», σύμφωνα μέ τούς νεοταξίτες ἰνστρούχτο-

ρες είναι μιά νοσηρή, μιά ψυχοπαθολογική συμπεριφορά άρνητισμού και δυσανεξίας απέναντι στη «διαφορετική» σεξουαλική επιλογή.

Όποτε **τά πράγματα αντιστρέφονται**. Δέν είναι οι όμοφυλόφιλοι, πού θά πρέπει νά αισθάνονται άσχημα και ένδεχομένως νά κρύβουν τήν παρέκκλισί τους, αλλά καλλιεργούνται αισθήματα ένοχής στους φυσιολογικούς ανθρώπους, γιατί δῆθεν καταπιέζονται οι όμοφυλόφιλοι, και έν τέλει καλλιεργούνται στους φυσιολογικούς αισθήματα ένοχής, έπειδή δέν είναι και αυτοί όμοφυλόφιλοι!

Τό προβαλλόμενο πρότυπο ανθρώπου είναι ό άμφισεξουαλικός (ό άνδρόγυνος άνθρωπος). Θυμηθείτε τήν Κοντσίτα, πού τῆς δώσανε πρό τριετίας τό βραβείο τραγουδιού στη Γιουροβίζιον.

3. Ἡ «καταπολέμηση τοῦ ρατσισμού»

Ό κατάλογος τῶν κατασκευασμένων από τί Νέα Τάξη «φοβιῶν» είναι άρκετά πλούσιος. Ὅμως οι πιο επικίνδυνες «φοβίες» απέναντι στό «διαφορετικό» είναι –κατ' αὐτούς– ή όμοφοβία, ή ισλαμοφοβία και ή φοβία απέναντι στό έθνικά διαφορετικό, ή όποία, αὐτή ή τελευταία, βαφτίζεται «ρατσισμός».

Θά πρέπει νά ξέρουμε ότι ή Νέα Τάξη έχει και τί δική της γλώσσα, **τή «νέα γλώσσα»**. Τά έχει πει όλα αὐτά ό Τζώρτζ Ὅργουελ στό γνωστό του βιβλίο «1984», τό όποιο έγινε και ταινία· σᾶς συνιστῶ νά τί δείτε (ύπάρχει σέ αντι-νεοταξικά blogs).

Στή νέα γλώσσα λοιπόν αλλάζει ή τρέχουσα σημασία τῶν λέξεων. Ἔτσι «καταπολέμηση τοῦ ρατσισμού» (ένas από τους κύριους στόχους τῆς σύγχρονης προπαγάνδας και τοῦ «νέου σχολείου» τῶν («ἄθεων γραμμάτων») είναι ή απενεργοποίηση τῶν ὑγιῶν άντανακλαστι-

κῶν προστασίας τοῦ πολιτισμοῦ και τῆς πνευματικῆς, ιστορικῆς, φυλετικῆς και βιολογικῆς συνέχειας και αὐτοσυντήρησής του, πού έχει ό Ἕλληνας και γενικῶς ό δυτικός άνθρωπος, ό όποιος είναι και ό στόχος ὅλης αὐτῆς τῆς πολυ-πολιτισμικῆς κλπ. προπαγάνδας.

Εἶναι έκφραστικό ένα σκίτσο: Ἴσως τό ἔχετε δεῖ. Ἐνα μαυράκι λέγει σ' ένα συνομήλικό του λευκό παιδάκι: «Εἶμαι περήφανος πού εἶμαι μαῦρος». Ὁ ἄλλος απαντᾶ: «Αὐτό είναι ὑπέροχο».

Και από κάτω: Λέγει ό μικρός λευκός: «Και ἐγώ εἶμαι περήφανος γιά τήν καταγωγή μου». Και τό μαυράκι τόν «καρφώνει»: «Εἶσαι ρατσιστής»!

Ἡ Νέα Τάξη μέ τήν επικόλληση έτικέτας –«ρετσινιάς», σάν κι αὐτή τοῦ «ρατσιστῆ», επιδιώκει νά απομονώσει ὅσους γίνονται ένοχλητικοί.

4. Βομβαρδίζουν τό ἔλλογο στοιχείο στόν άνθρωπο. Στόχος τους είναι ή κατάργηση νοῦ και λογικῆς.

Στή μάχη γιά νά δημιουργηθεῖ ό «νέος άνθρωπος» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέσῳ τῶν «ἄθεων γραμμάτων», δηλαδή τῆς «Νέας Ἐκπαίδευσης», ό άνθρωπος πού θά έχει απενεργοποιημένη τί σκέψη και τήν κρίση (αὐτό κάνουν και οι νέες αίρέσεις ή σέκτες), εκτός από τήν Πίστη στόν Χριστό, εκτός από τήν αγάπη γιά τήν πατρίδα, εκτός από τήν ιστορική αλήθεια βομβαρδίζουν και τί λογική (τό ἔλλογο στοιχείο στόν άνθρωπο).

Ἔτσι προωθοῦνται στήν εκπαίδευση ή «πλάγια σκέψη», ή «σκέψη χαμηλῶν πιθανοτήτων» (έχουν και επιστημονικοφανῆ ὀνόματα), ή συναισθηματική νοημοσύνη (πού είναι πολύ τῆς μόδας), ή εκπαίδευση στόν «Νοῦ τῆς Νύκτας» κ.ἄ. (βλ. Δάφνης Βαρβιτσιώτη, «Νέα Ἐποχή. Ἐξέλιξη ή Χειραγώγηση;», σσ. 297, 301, 252 κ.ἄ.)

Οι επιχειρήσεις αυτές «κατεδάφισες» τῆς λογικῆς καί τῶν προαναφερθέντων συνδυάζονται μέ τήν **ἐπιχείρηση ἐναντίον τῆς γλώσσας**, πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν γλωσσική ἀνεπάρκεια τῶν μαθητῶν, πού καί αὐτό δέν εἶναι «ἀτύχημα», ἀλλά ἔγκλημα ἐκ προμελέτης.

Γιά τό θλιβερό ἐπίπεδο τῆς γλώσσας τῶν νέων παιδιῶν σήμερα στήν Ἑλλάδα καί στή Δύση εὐθύνονται ἐκτός τῶν ἄλλων καί δύο συνειδητές ἐπιλογές τοῦ «νέου σχολείου», πού εἶναι: **α)** Ἡ προτεραιότητα στήν προφορική καί ὄχι στή γραπτή γλώσσα καί **β)** Τό γεγονός ὅτι δέν γίνεται συστηματική διδασκαλία τῆς Γραμματικῆς καί τοῦ Συντακτικοῦ.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ὅλα τά παραπάνω προωθοῦνται πιό εὐκόλα καί ἀποτελεσματικά καθῶς ἡ ταλαίπωρη χώρα μας κυβερνᾶται μέ «ντιρεκτίβες» πού ἔρχονται ἀπ' ἔξω. Τό διευθυντήριο τῶν Βρυξελλῶν καί ἄλλα παρόμοια κέντρα σχεδιάζουν καί οἱ δικοί μας ὡς πρόθυμοι Νενέκοι (Ναί-Ναί-κοι) ὑλοποιοῦν. Πολλές φορές μάλιστα γίνονται καί βασιλικότεροι τοῦ βασιλέως.

Τά ἀποτελέσματα

Τά ἀποτελέσματα ὅλης αὐτῆς τῆς ἐργώδους προωθήσεως τῆς διάλυσης εἶναι αὐτό πού εἶχε πεῖ ὁ μέγας διδάχος μας Πατροκοσμᾶς, ὁ ἅγιος τῶν ἀδούλωτων σκλάβων τῆς Τουρκοκρατίας: **«Θά βγοῦν πράγματα ἀπό τά σχολεῖα πού δέν τό βάνει ὁ νοῦς σας»** καί «Τό κακό θά σᾶς ἔρθει ἀπό τούς διαβασμένους» καί παραμορφωμένους –θά συμπληρώσουμε ἐμεῖς– ἀπό τά «ἄθεα γράμματα».

Κατά τήν εὐστοχη ἐπισήμανση τοῦ δασκάλου Δημήτρη Νατσιοῦ «Οὐδέποτε ὑπῆρχαν στόν κόσμο καί στόν τόπο μας τόσοι ἐγγράμματοι καί τέτοια φτώχεια πνευματική».

Μέ τά «ἄθεα γράμματα» τῆς «Νέας Ἐκπαίδευσης» ἐτομάζονται νέοι γενίτσαροι τῆς «Νέας Ἐποχῆς»!

Μακάρι ὅλα αὐτά, πού ἐπισημίναμε, νά ἦσαν «φοβίες» καί «συνωμοσιολογίες», ὅπως θά σπεύσουν νά ἀποφανθοῦν ἀπαξιωτικά οἱ πλουσίως ἀμειβόμενοι διαμορφωτές γνώμης καί ἰνστρούχτορες τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἡ πραγματικότητα ὁμως μιλᾷ ἀπό μόνη της καί μᾶς πληγώνει.

«Ὅσο προχωρεῖ ὁ καιρός καί τά γεγονότα», ἔλεγε τό 1936 ὁ Γιώργος Σεφέρης, «ζῶ ὀλοένα μέ τό ἐντονότερο συναίσθημα πῶς **δέν εἴμαστε στήν Ἑλλάδα**· πῶς αὐτό τό κατασκεύασμα πού τόσο σπουδαῖοι καί ποικίλοι ἀπεικονίζουν καθημερινά, δέν εἶναι ὁ τόπος μας, ἀλλά ἕνας ἐφιᾶλτης μέ ἐλάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μέ μιά πολύ βαριά νοσταλγία. Νά νοσταλγεῖς τόν τόπο σου, ζώντας στόν τόπο σου, τίποτε δέν εἶναι πιό πικρό...». (Κατά παράθεση Δημήτρη Νατσιοῦ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 78).

Ἀντιμετώπιση

«Καί τώρα τί κάνουμε;» θά ρωτήσετε δικαιολογημένα.

Καί ἀπαντοῦμε:

- Ἡ λύση εἶναι κάθε ἐνορία καί κάθε μοναστήρι νά γίνει ἕνα μετερίζι ἀντίστασης στήν ἐπέλαση τοῦ κακοῦ καί τῆς νεοταξικῆς βαρβαρότητας.

- Νά ξαναβροῦμε τόν καλό μας ἑαυτό μέ τά πολυτίμητα τζιβαϊρικά τῆς παράδοσεῶς μας: πίστη, πατρίδα, οἰκογένεια, γλώσσα, ἱστορία, φιλότιμο, σεβασμό, καθῆκον, ὑπομονή, ἀγωνιστικότητα καί τόσα ἄλλα.

- Νά λειτουργήσει ξανά τό **Κρυφό Σχολεῖο**.

- Οἱ δάσκαλοι καί καθηγητές, πού ἀγαποῦν τά παιδιά, νά βάλουν στήν ἄκρη τά «Βιβλία γλώσσας», πού κατίντησαν

κατά τήν εϋστοχην παρατήρησιν τοῦ Δημήτριου Νατσιοῦ περιοδικά ποικίλης ὕλης καί συνταγές μαγειρικῆς, καί νά δώσουν στά παιδιά Χριστό καί Ἑλλάδα, χρησιμοποιώντας ἄλλα διδακτικά βιβλία, πού ἔχουν ἀποσυρθεῖ ἀπό τοὺς ἀποδομητές Νεοταξίτες.

- Νά δοθεῖ τό βάρος τῆς ἀγωγῆς στήν Οἰκογένεια καί στήν Ἐκκλησία (ἀφοῦ τό σχολεῖο εἶναι τό κύριο μέσο τῆς πνευματικῆς γενοκτονίας τῶν παιδιῶν μας).

- Νά δουλέψῃ κυρίως τό Παράδειγμα.

- Περισσότερο νά μιλοῦμε στόν Θεό γιά τά παιδιά καί ὄχι στά παιδιά γιά τόν Θεό καί μάλιστα χωρίς παράδειγμα.

- Σέ ὅλη αὐτή τή διαδικασία πνευματικῆς ἀντίστασης σπουδαῖο ρόλο ἔχει νά παίξῃ ὁ δάσκαλος. Νά τί μᾶς λέγει ὁ θεοφώτιστος ἀγαπημένος ἅγιος τῆς ἐποχῆς μας ὁ Γέροντας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης: «Εἶναι μεγάλη ὑπόθεσις ὁ σωστός δά-

σκαλος, ἰδίως στίς μέρες μας! Τά παιδιά εἶναι ἄγραφες κασσέττες· ἢ θά γεμίσουν βρώμικα τραγούδια ἢ βυζαντινὴ μουσική. Τό ἔργο τοῦ δασκάλου εἶναι ἱερό. Ἔχει μεγάλη εὐθύνη καί, ἂν προσέξῃ, μπορεῖ νά πάρῃ μεγάλο μισθό ἀπό τόν Θεό. Νά φροντίξῃ νά διδάσκῃ στά παιδιά τόν φόβο τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά βροῦν τρόπο οἱ ἐκπαιδευτικοί νά περνᾶνε κάποια μηνύματα στά παιδιά γιά τόν Θεό καί γιά τήν Πατρίδα. Ἄς σπείρουν αὐτοί τόν σπόρο, καί ἄς μὴν τόν δοῦν νά βλαστάνῃ. Τίποτε δέν πάει χαμένο· κάποια στιγμή θά πιάσῃ τόπο. Καί πάντα μέ τό καλό, μέ ἐπιείκεια, μέ ἀγάπην νά φέρωνται στά παιδιά. **Νά προσπαθοῦν νά ξυπνᾶνε τό φιλότιμό τους.** Τό παιδί θέλει ἀγάπην, ζεστασιά. Πολλά παιδιά τήν στεροῦνται τελείως στό σπίτι. Ἄν οἱ δάσκαλοι ἀγαπήσουν τά παιδιά, θά τοὺς ἀγαπήσουν καί ἐκεῖνα, καί τότε θά κάνουν πιό εὐκόλα τό ἔργο τους.

Ἐμᾶς ὁ δάσκαλος μέ τήν βέργα μᾶς

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικὸ 10 €, ἐξωτερικὸ 30 € καί Κύπρου 15 €) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμὴ (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἢ ὁποῖα ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικὲς ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπὸ τοὺς κατωτέρω δύο τραπεζικοὺς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας καθαρά τό ὀνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στήν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, πού λαμβάνετε.

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 καί

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμὴ, πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομὴ γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε **καθαρά** στή θέσι «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμὴ, πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

χτυπούσε, όταν έβλεπε άταξία, αλλά αγαπούσε τά παιδιά και τά παιδιά τόν αγαπούσαν. Δέν είχε δικά του παιδιά και τά αγαπούσε τά παιδιά πολύ. Γι' αυτό λέω ότι καλοί είναι οί γονεΐς πού γεννοῦν πολλά παιδιά και γίνονται πολύτεκνοι, αλλά καλύτεροι είναι οί σωστοί εκπαιδευτικοί πού αναγεννοῦν τοῦ κόσμου τά παιδιά και γίνονται ὑπέρ-ὑπέρ-πολύτεκνοι! Δίνουν αναγεννημένους ανθρώπους στην κοινωνία, και ἔτσι γίνεται καλύτερη». (Γέροντος Παΐσιου Ἁγιορείτου, Λόγοι Α΄, Μέ πόνο και ἀγάπη γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, σ. 307)

Και γιά νά κλείσουμε μέ τόν ἰσαπόστολο και ἱερομάρτυρα Πατροκοσμᾶ τόν Αἰτωλό, τόν ἀνεπανάληπτο Διδάσκαλο τοῦ Γένους μας μέ τοῦ ὁποίου τά ἀφυπνιστικά κηρύγματα ἰδρύθηκαν 1.100 σχολεῖα κατώτερα και 210 ἀνώτερα, ὅπου διδασκόταν και ἡ ἀρχαία ἑλληνική γλώσσα. **Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς θά ἔκλινε τά σημερινά σχολεῖα μέ τά ἄθρα γραμματα, γιά νά φτιάξει πραγματικά σχολεῖα μέ Χριστό και Ἑλλάδα.**

Νά τί λέγει σέ μιά ἀπό τίς Διδαχές του:

«Καλά, χριστιανοί μου, μοῦ ἐχαρίσετε τά παιδιά σας, ἀμή νά ἰδοῦμεν, ἔχετε και σχολεῖον ὅπου νά διαβάζουν, νά μαθαίνουν γραμματα τά παιδιά μας; –Δέν ἔχομε, ἅγιε τοῦ Θεοῦ.– Τέτοια παιδιά ἀγράμματα μοῦ ἐχαρίσετε; Τί τά θέλω; Χάρισμά σας. Παιδιά ὡσάν τά γουρουνόπουλα νά ἔχω δέν τό καταδέχομαι, διατί εἶμαι ὑπερήφανος. Χάρισμά σας. Ὡσάν θέλετε χαρίσετέ μου και ἕνα σχολεῖον ἐδῶ εἰς τήν χώραν σας νά μαθαίνουν τά παιδά μας γραμματα, νά ἡξεύρουν ποῦ περιπατοῦνε και τότε νάν τά εὐχῶμαι νά ζήσουν, νά προκόψουν.

Ἄμή δέν εἶναι καλά νά βάλετε ὅλοι

σας νά κάμετε ἕνα ρεφενέ, νά βάλετε και ἐπιτρόπους νάν τό κυβερνοῦν τό σχολεῖον, νά βάνουν διδάσκαλον νά μαθαίνουν ὅλα τά παιδιά και πλούσια και πτωχά χωρίς νά πληρώνουν; Διατί ἀπό τό σχολεῖον μαθανομεν τό κατά δύναμιν τί εἶναι Θεός, τί εἶναι ἁγία Τριάς, τί εἶναι ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, τί εἶναι δαίμονες, τί εἶναι Παράδεισος, τί εἶναι Κόλασις, τί εἶναι ἁγία Κοινωνία, τί εἶναι Βάπτισμα, τί εἶναι τό ἅγιον Εὐχέλαιον, ὁ τίμιος Γάμος, τί εἶναι ψυχή, τί εἶναι κορμί, τά πάντα ἀπό τό σχολεῖον τά μαθανομεν, διατί χωρίς τό σχολεῖον περιπατοῦμεν εἰς τό σκότος. **Καλύτερα νά ἔχης εἰς τήν χώραν σου σχολεῖον ἑλληνικόν παρά νά ἔχης βρύσες και ποταμούς,** διατί ἡ βρύσις ποτίζει τό σῶμα, τό δέ σχολεῖον ποτίζει τήν ψυχήν, τό σχολεῖον ἀνοίγει τές ἐκκλησίες, τό σχολεῖον ἀνοίγει τά μοναστήρια. Ἀνίσως και δέν ἦτανε σχολεῖα, ποῦ ἤθελα ἐγώ νά μάθω νά σᾶς διδάσκω;» [Βλ. Ἰωάννου Μενούνου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Διδαχές (και Βιογραφία), Διδαχή Α1, ἐκδ. «Τῆνος», Ἀθήνα, χ.χ., σ. 142].

Ἄς εὐχηθοῦμε μέ τίς πρεσβεῖες του και πάντων τῶν Ἁγίων και τῆς Κυρίας Θεοτόκου νά βροῦμε και πάλι τόν δρόμο μας.

Πρέπει νά εἶμαστε ἀγωνιστικοί και αἰσιόδοξοι. Ἡ νίκη, «μέ μαθηματική ἀκρίβεια», θά εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Και ὅπως προφήτεψε ὁ Πατροκοσμᾶς, ἀναφερόμενος και στίς σημερινές μεγάλες δυσκολίες και στην ἐξοντωτική φορομπηχτική πολιτική, ὅπου «θά φορολογήσουν ἀκόμη και τά κοτέτσια», στό τέλος λέγει ὅτι «δέν θά προλάβουν»!

Σᾶς εὐχαριστῶ

ΜΝΗΜΗ ΔΙΚΑΙΟΥ

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1991 ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΣΑΛΙΚΗ

• Τόν Άγιο Ιωάννη τόν Ρῶσσο ὁ π. Ἰάκωβος τακτικά τόν ἐπισκεπτόταν, κυρίως πηγαίνοντας γιά τήν Ἀθήνα, γιά τούς γιατρούς, πού τόν παρακολουθοῦσαν.

Κάποτε πῆγα, ἔλεγε ὁ Γέροντας, καί βλέπω τόν Άγιο ζωντανό μέσα στή λάρνακά του.

Τοῦ λέω: -Άγιε μου, πῶς περνοῦσες στή Μικρά Ἀσία, τί ἀρετές εἶχες καί ἀγίαςες; Ὁ Άγιος μου ἀπάντησε:

Μέσα στή σπηλιά, πού ἦταν στάβλος, κοιμόμουν καί μέ τά ἄχυρα σκεπαζόμουν τόν χειμῶνα γιά νά μὴν κρυώνω.

Εἶχα καί τήν ταπείνωση καί τήν πίστη.

• Σέ λίγο μου λέει:

Περίμενε, πάτερ Ἰάκωβε, γιατί ἦρθαν τώρα δύο ἄνθρωποι καί μέ παρακαλοῦν γιά ἓνα παιδί ἄρρωστο. Περίμενε νά πάω νά βοηθήσω.

Ξαφνικά ἄδειασε ἡ λάρνακα, γιατί ὁ Άγιος ἔφυγε. Σέ λίγη ὥρα ξαναγύρισε. Δέν τόν εἶδα, πῶς γύρισε, ἀλλά τόν εἶδα νά τακτοποιεῖται μέσα στή λάρνακά του σάν ἓνας ἄνθρωπος.

• Στίς 15 Ἰουλίου 1990, ἡμέρα Κυριακή, τό πρωῖ, μόλις ὁ π. Ἰάκωβος κατέβηκε ἀπό τό κελλί του στόν Ναό γιά τή Θεία Λειτουργία, περιέγραφε μέσα στό ἱερό μέ πρόσωπο ἐκστατικό σέ Πατέρες τῆς Μονῆς του ὅσα ὁ Άγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος «πνευματικό τῷ τρόπῳ» τοῦ εἶχε πει τή νύχτα πού πέρασε –«ὁ Θεός οἶδε»– ἐμπρός στήν ἱερά λάρνακα μέ τό ἀδιαλώβητο σκῆνος του στόν Ναό του στό Προκόπι.

Νομίζουν πῶς κοιᾶμαι, πῶς εἶμαι πεθαμένος, καί δέν ὑπολογίζουν οἱ Χριστιανοί. Ἐγώ ὅμως εἶμαι ζωντανός.

Τούς πάντες βλέπω. Τό σῶμα μου εἶναι μέσα, ἀλλά ἐγώ ἐξέρχομαι πολλές φορές ἀπό τή λάρνακά μου.

Τρέχω ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους γιά νά τούς βοηθήσω.

Πολύς ὁ πόνος. Αὐτοί δέν μέ βλέπουν.

Ἐγώ τούς βλέπω καί τούς ἀκούω, τί λένε.

Καί πάλι μπαίνω στή λάρνακά μου. Ἀλλά, ἄκουσε, πάτερ μου, νά σοῦ πῶ. Πολλή ἡ ἁμαρτία στόν κόσμο, πολλή ἡ ἀσέβεια καί πολλή ἡ ἀπιστία.

Γιατί τά λές αὐτά, Άγιέ μου; Τοῦ ἀπάντησα. Δέ βλέπεις πόσος κόσμος ἔρχεται στή χάρη σου καί σέ προσκυνᾷ;

Πολλοί ἔρχονται, πάτερ Ἰάκωβε, ἀλλά λίγα εἶναι τά τέκνα μου, πρόσθεσε ὁ Ὅσιος [αὐτοί, δηλαδή, πού εἶναι πραγματικά εὐλαβεῖς].

Ἀπό τό μπλόγκ ahdoni.blogspot.gr

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Κριτική στή «Σύνοδο» τῆς Κρήτης

Γιά τί «Σύνοδο» τοῦ Κολυμπαρίου ἔχουν ἤδη γραφεῖ πολλά καί σπουδαῖα ὡς κριτική ἀπό ὀρθοδόξου πλευρᾶς. Σ' αὐτά ἔρχεται νά προστεθεῖ μιὰ καλαισθητικὴ ἔκδοσι ἀξιώσεων, 66 σελίδων, ἀπὸ τῆ γνωστῆ καί ἀξιέπαινη «Σύναξι Ὁρθοδόξων Ρωμῶν "Φώτης Κόντογλου"».

Τίτλος της: «Ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης: Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος; Ἐπισημάνσεις καί Σχολιασμοί ἐν Συνειδήσει καί Ἀληθείᾳ» (Σεπτέμβριος 2016).

Περιλαμβάνει τρία ἀξιόλογα ὁμολογιακά κείμενα κριτικῆς τῆς «Συνόδου» τῶν: • Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἀναστασίου, Προηγούμενου τῆς Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, • Πρωτοπρεσβυτέρου —Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Α.Π.Θ. π. Θεοδώρου Ζήσιπ καί • Καθηγητοῦ Α.Π.Θ. Δημητρίου Τσελεγγίδη. Ἀναζητήστε το γράφοντας στὴν Τ.Θ. 107 Τρίκαλα 42132 ἢ τηλεφωνώντας στὸ 6989 775 003. Διατίθεται δωρεάν.

17 ἀπὸ τοὺς 25 ψήφισαν ΟΧΙ καί βγήκε ΝΑΙ!

Τέτοια συνοδικότητα, δηλαδή ἀληθινὰ δημοκρατικὴ διαδικασία λήψεως ἀποφάσεων, δέν τὴν εἶχαν σκεφθεῖ οὔτε τὰ ἀπολυταρχικά καθεστῶτα!

Πράγματι, στή «Σύνοδο» τοῦ Κολυμπαρίου Κρήτης ἀπὸ τὰ 25 μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας τὰ 17 δέν ὑπέγραψαν τὸ ἐπίμαχο κείμενο, πού ὀνομάζει τίς αἱρέσεις ἐκκλησίες.

Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ΟΧΙ ἔγινε ΝΑΙ, ἐπειδὴ ΝΑΙ ψήφισε ὁ Προκαθήμενος,

δηλαδή ὁ Σέρβος Πατριάρχης. Ὅντως ἡ «Σύνοδος» τοῦ Κολυμπαρίου ἦταν μιὰ διευρυμένη Σύνοδος Προκαθημένων, ὅπου ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐπισκόπων ἦταν, δυστυχῶς, καθαρὰ διακοσμητικὴ!

Στοχεύουν σέ ἔνωσι παρὰ τίς διαφορές

Ἀπὸ 16 ἕως 22 Σεπτεμβρίου 2016 ἔλαβε χώρα ἡ 14η Συνάντησι τῆς Μικτῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καί παπικῶν στὸ Chieti τῆς Ἰταλίας. Ἐπιφυλασσόμεθα νά γράψουμε ἀποτίμησή της σέ ἐπόμενο τεῦχος.

Πρὸς τὸ παρὸν ἀναφέρουμε μόνον ὅτι ἡ συνάντησι ἔγινε στὸν ἀπόηχο τῆς «Συνόδου» τοῦ Κολυμπαρίου, ὅπου προμοδοτήθηκε ἡ οἰκουμενιστικὴ ρητορικὴ, καθὼς ὀνομάσθηκαν ἐκκλησίες (ἔστω καί ἑτερόδοξες) οἱ αἱρέσεις τῶν παπικῶν, προτεσταντῶν, μονοφυσιτῶν κ. ἄ.

Στὴ Συνάντησι δέν μετεῖχε (πρὸς τιμὴν της) ἡ παραδοσιακὴ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ἐνῶ ἡ ἄλλη παραδοσιακὴ Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας μετέσχε μὲν, ἀλλὰ δέν συμφώνησε στίς παραγράφους 4, 5, 10, 15, 16, 18, 19, 20 καί 21 τοῦ κοινοῦ κειμένου.

Ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου Ἀρχιεπίσκοπος Τελμισσοῦ Ἰώβ (διάδοχος τοῦ Μητρ. Περγάμου Ἰωάννου Ζηζιούλα), ὁ ὁποῖος ἦταν ἐκπρόσωπος τύπου στή «Σύνοδο» τοῦ Κολυμπαρίου, ἔδωσε τὰ οἰκουμενιστικά του διαπιστευτήρια, κάνοντας λόγο γιὰ τοὺς «δύο πνεύμονες» (Ὁρθόδοξοι καί παπικοί) μὲ τοὺς ὁποῖους ἀναπνέει ἡ μιὰ Ἐκκλησία,

καί άλλα παρόμοια οικουμενιστικά.

Στό ὀρθόδοξο μπλόγκ aktines.blogspot.gr δημοσιεύθηκαν στίς 18.9.2016 κάποια κείμενα στά ἰταλικά μέ αὐτά πού ἐλέχθησαν στήν ἐναρκτήρια τελετή στό Chiati. Φίλος ἰταλομαθῆς μετέφρασε ἀποσπάσματα, πού εἶχαν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον. Ἀπό αὐτά ἐπιλέγουμε τό κατωτέρω παρατιθέμενο ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας τοῦ παπικοῦ Mons. Bruno Forte, «ἀρχιεπισκόπου Chieti-Vasto», διότι ἐπιβεβαιώνει αὐτό πού γνωρίζουμε, ὅτι, δηλαδή, **ἡ ἔνωση**, ὅπως τή σχεδιάζουν παπικοί καί οἰκουμενιστές Ὁρθόδοξοι, **δέν θά εἶναι ἐν ἀληθείᾳ ἀλλά θά εἶναι οὐνιτικοῦ τύπου, τούτέστιν παρά τίς διαφορές**. Ὅπως εἶχε πει ὁ δυστυχῆς Πατριάρχης Ἀθιναγόρας «θά εἶμαστε στό ἴδιο τραπέζι, ἀλλά θά τρώγει ὁ καθένας τή δική του σούπα»(!) Αὐτά τώρα τά λένε καί μέ πολλά ψευδοθεολογικά καρυκεύματα γιά νά μπερδεύουν.

Ἄς δοῦμε λοιπόν τί εἶπε ὁ παπικός «ἀρχιεπίσκοπος Chieti-Vasto»:

«Ἡ πορεία τοῦ διαλόγου μεταξύ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἔχει ἀρχίσει ἐδῶ καί πάνω ἀπό τριάντα χρόνια. Εἶμαστε τώρα σέ ἕνα στάδιο πολύ σημαντικό, ιδιαίτερα γιατί ἔρχεται μετά ἀπό δύο σημαντικές συναντήσεις, ἐκεῖνες τοῦ Πάπα Φραγκίσκου μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καί τόν Πατριάρχη Ρωσσίας Κύριλλο. Συζητοῦμε αὐτές τίς ἡμέρες τόν τρόπο γιά νά πραγματοποιήσουμε τήν μελλοντική ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν μας, μέ τρόπο πού **νά μὴν εἶναι ὁμοιόμορφη, πού ἰσοπεδώνει**, ἀλλά μέ συνοδικότητα, δηλαδή, μιά ἐνότητα πού ἐκτιμᾷ τίς διαφορές, ἐνῶ ἤδη εἶμαστε σέ κοινωνία, καί ἀναγνωρίζει τόν **μοναδικό ρόλο τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ρώμης στήν**

ὑπηρεσία ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν».

Σχόλιο «Π»: Τήν ἐν ἀληθείᾳ ἔνωση (πού δέν τήν θέλουν μέ κανέναν τρόπο) τήν ὀνομάζουν «ὁμοιομορφία πού ἰσοπεδώνει», ἐνῶ τήν ψευδῆ ἔνωση (καθώς οἱ αἱρετικοί δέν θά ἀπορρίψουν τίς πλάνες τους) τήν ὀνομάζουν πλοῦτο μιάς «ἐνότητος μέσα στήν ποικιλία», πού δέν ἀρνεῖται οὔτε ἰσοπεδώνει τίς διαφορές ἀλλά τίς ἀναδεικνύει!

Πανθηρσκειακή φιέστα γιά τά 30 χρόνια τῆς Ἀσσίζης

Μετά τό Κολυμπάρι ἦρθε καί ἡ Ἀσσίζη. Ἐπρεπε νά γιορτασθοῦν δεόντως τά 30 χρόνια ἀπό τήν πρώτη πανθηρσκειακή παράσταση τοῦ 1986.

Συγκεντρώθηκαν λοιπόν πεντακόσιοι (500) περίπου ἐκπρόσωποι θηρσκειῶν, μέ πρώτους τόν πάπα καί τόν Οἶκ. Πατριάρχη, γιά νά γιορτάσουν τή θλιβερή ἐπέτειο.

Πολλοί ἐκ τῶν Ὁρθόδοξων φίλησαν τό χέρι τοῦ δικέρατου θηρίου τῆς Ρώμης. Κάποιους τούς παρουσίαζε στόν πάπα ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης. Μεταξύ αὐτῶν καί τόν ἀρχιδιάκονό του, πού φίλησε τό χέρι τοῦ πάπα μέ πολύ προθυμία καί σεβασμό.

Ποῦ εἶσαι ἅγιε Μάρκε Εὐγενικέ, νά δεῖς τό κατάντημά μας!

Ἵπουργός – «θεραπεύτρια Ρέικι»

Ἡ νέα ὑπουργός Πολιτισμοῦ, μετά τόν ἀνασχηματισμό τοῦ Νοεμβρίου 2016, ὀνόματι Λυδία Κονιόρδου, τυγχάνει «πρανική» (πράνα=ἐνέργεια, στά Ἰνδικά) ἢ «βιοενεργειακή θεραπεύτρια» ἢ «θεραπεύτρια Ρέικι». Τό Ρέικι ἔχει τρεῖς βαθ-

μούς μύησης. Σέ σχετικό βιντεάκι στό διδύκτυο παρουσιάζεται ή νέα ύπουργός νά μαζεύει μέ τά χέρια από απόσταση είκοσι περίπου έκατοστών τίν «κακή—άρνητική ενέργεια» από τό κεφάλι άσθενούς και νά τίν πετάει, κατά φαντασίαν, κάτω.

Στίν έσχάτη παρακμή τοῦ σύγχρονου πολιτικού μας βίου, τίποτε πλέον δέν μᾶς έντυπωσιάζει!

Ἄς μποῦκοντάρουμε αὐτούς πού μᾶς «φτύνουν».

Στή γερμανικῶν συμφερόντων άλυσιδα super markets Lidl κατά τόν μήνα Ὀκτώβριο 2016 διαφημιζόταν «Έβδομάδα έλληνικῶν προϊόντων», όπου όμως από τίν έλληνική σημαία είχε αφαιρεθεῖ ὁ σταυρός.

Νά δοῦμε πότε θά ξυπνήσουμε!

Κυκλοφοροῦν τά Πρακτικά τῆς Ἐκδηλώσεως «Μένουμε Ἑλληνες και Ὁρθόδοξοι» («Βελλίδειο», 14. 2. 2016).

Εἶχαμε γράψει στό τ. 106 τῆς Παρακαταθήκης γιά τή μεγαλειώδη έκδήλωση στό «Βελλίδειο Συνεδριακό Κέντρο» τῆς Θεσσαλονίκης, πού συνδιοργάνωσαν τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία τῆς Θεσσαλονίκης, (μεταξύ αὐτῶν και ή «Παρακαταθήκη»), • ή Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης και • ή Πανελλήνιος Ἑνωσις Θεολόγων (Π.Ε.Θ.).

Τά Πρακτικά διατίθενται από τά χριστιανικά βιβλιοπωλεία και από τίς εκδόσεις «Τό Παλίμψηστον» (Τσιμισκῆ 128, τηλ. 2310. 286-247).

Ἑνώσεις Θεολόγων: Ἀρνούμαστε νά διδάξουμε τά «νέα προγράμματα» τῶν Θρησκευτικῶν

Τόν δρόμο γιά τίν κατάργηση στήν πράξη τῶν μεταλλαγμένων Θρησκευτικῶν δείχνουν οἱ κατά νομούς Ἑνώσεις Θεολόγων, παραρτήματα τῆς κεντρικῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.). Τούς άξίζει ὁ δίκαιος ἔπαινος. Παραθέτουμε δειγματολειπτικά από τίς πολλές αποφάσεις τοπικῶν Ἑνώσεων, ένα απόσπασμα από τό Δελτίο Τύπου τῆς Ἑνώσεως Θεολόγων Νομοῦ Πιερίας:

Τίν Πέμπτη 6 Ὀκτωβρίου 2016 πραγματοποιήθηκε συνάντηση τῶν μελῶν τῆς ἔνωσῆς μας και ὕστερα από πολύωρη συζήτηση και μέ ὑψηλό αἶσθημα ευθύνης άπέναντι στήν Πολιτεία και τίν Ἐκκλησία αποφασίσαμε ὁμόφωνα τά ἑξῆς:

1. Ἀρνούμαστε νά διδάξουμε τά νέα προγράμματα τῶν Θρησκευτικῶν γιά λόγους συνείδησης. Εἶναι πολύ ἐπιεικῆς ὁ χαρακτηριστικός «ἐπικίνδυνα και άπαράδεκτα» πού απέδωσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σέ αὐτά. Ἄντλοῦμε αὐτό τό δικαίωμα από τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδας και συγκεκριμένα από τό ἄρθρο 103, παράγραφο 1 τοῦ Συντάγματος και ἄρθρο 24 τοῦ ν. 3528/2007 τοῦ δημοσιοῦπαλληλικοῦ κώδικα και σύμφωνα μέ τόν ἴδιο νόμο ἄρθρο 25, παράγραφο 3. [...]

3. Ἀρνούμαστε μᾶ μικρή μειοψηφία τοῦ παράνομου Θεολογικοῦ Συνδέσμου «**Καιρός**» έντελῶς αντιδημοκρατικά και αυθαίρετα νά καθορίζει αποκλειστικά τό περιεχόμενο και τίς μεθόδους διδασκαλίας του μαθήματός μας. Εἶναι έντελῶς άνέντιμο νά μίν συμμετέχει στό σχεδιασμό τῶν νέων προγραμμάτων τό Πανελλίνιο ὄργανο πού εκπροσωπεῖ τόν κλάδο μας και εἶναι ή ΠΕΘ (Πανελλήνια Ἑνωση Θεολόγων) αλλά και ή Ἐκκλησία.

4. Ήταν σκόπιμη και έντελως προ-
 σχεδιασμένη ή προσπάθεια έπιβολής
 των νέων προγραμμάτων ξαφνικά τόν Σε-
 πτέμβριο για να προκαλέσει αναστάτωση
 στους καθηγητές, στους μαθητές και στα
 σχολεία ώστε να φανεί σαν αίτημα «δικό
 μας» δηλαδή των Θεολόγων εκπαιδευτι-
 κών ή συγγραφή νέων βιβλίων. Σέ καμία
 περίπτωση δέν θά έπιτρέψουμε νά με-
 τατραπεί τό μάθημα των Θρησκευτι-
 κών σέ «θρησκευολογική σούπα». [...]

5. Άπαιτούμε όπως άκριβώς ή κυβέρ-
 νηση μέ τό νόμο πού ψήφισε τόν Μάιο
 και όρίζει πώς οί Έλληνες Μουσουλμά-
 νοι, οί Έλληνες Έβραίοι και οί Έλληνες
 Ρωμαιοκαθολικοί μπορούν και έχουν τό
 δικαίωμα νά κάνουν τό δικό τους ξεχω-
 ριστό όμολογιακό μάθημα, νά ισχύσει
 άκριβώς τό ίδιο και για τούς Έλληνες
 Όρθοδόξους μαθητές, πού είναι ή συντρι-
 πτική πλειοψηφία των μαθητών μας. Μέ
 ποιο δικαίωμα ή κυβέρνηση συντηρεί και
 προωθεί μιά τέτοια κατάφορη άνισότητα
 εις βάρος των Όρθοδόξων μαθητών;

6. Καλούμε τίς ένώσεις των γονέων,
 τούς συλλόγους γονέων και όλους τούς
 πολίτες νά άντιδράσουν σέ αυτή τήν κα-
 τάφορη άδικία εις βάρος τω παιδιών μας.
 Είναι άπαραβίαστο δικαίωμα από τίς δι-
 εθνείς συνθήκες νά διδαχθούν τά παιδιά
 μας τήν πίστη των γονέων τους. [...]

**«Τρία βήματα για να διασωθεί τό χρι-
 στιανικό μάθημα των Θρησκευτικών»**

Μεταφέρουμε έδω από τό thriskeftika.
 blogspot.com τήν πρόταση του θεολόγου
 κ. Γωάννη Τάτση «για να διασωθεί τό
 χριστιανικό μάθημα των Θρησκευτικών»:

Ήν υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον
 της Διοικούσας Έκκλησίας για τό μάθημα
 των Θρησκευτικών, μοναδικό αίτημά της

πρέπει να είναι ή **όλοκληρωτική απόσυρ-
 ση των νέων Προγραμμάτων Σπουδών,**
 ή επάνοδος στο μέχρι σήμερα διδασκόμενο
 μάθημα μέ τή χρήση των τωρινών βιβλίων
 και ή συζήτηση σταδιακά της δυνατότητας
 προσθήκης κάποιων χωριστών ένοτήτων
 θρησκευολογικού περιεχομένου στο τέλος
 των σημερινών βιβλίων σύμφωνα μέ τήν
 πρόταση του Μητροπολίτου Ναυπάκτου.
 Για τήν ύποστήριξη της παραπάνω θέσης
 πρέπει να ζητηθούν από τό **Ύπουργείο
 Παιδείας:**

α) Ύπουργική απόφαση αναστολής
 εφαρμογής των νέων Προγραμμάτων Σπου-
 δών για τά Θρησκευτικά πού θά απο-
 σταλεί άμεσα στο ΦΕΚ και άκολουθως
 στα σχολεία.

β) Έντολή έκτύπωσης και για τήν
 επόμενη σχολική χρονιά των τωρινών δι-
 δακτικών βιβλίων Θρησκευτικών για τό
 Δημοτικό, τό Γυμνάσιο και τό Λύκειο.

γ) Έναρξη διαλόγου για τό περιεχόμε-
 νο των διδακτικών ένοτήτων θρησκευολο-
 γικού περιεχομένου, πού θά προστεθούν
 στα σχολικά βιβλία Θρησκευτικών πιθα-
 νότατα τήν μεθεπόμενη σχολική χρονιά.

Έάν ή Ίεραρχία πιστεύει ότι είναι
 άδύνατον στην κυβέρνηση να κάνει τά
 τρία παραπάνω βήματα στο ζήτημα του
 μαθήματος των Θρησκευτικών, τότε άς
 μίν έλπίζει σε κανένα ούσιαστικό αποτέ-
 λεσμα από τόν διάλογο πού θά διεξαχθεί
 μεταξύ της έπιτροπής, πού συνέστησε, και
 των στελεχών του Ύπουργείου Παιδείας.
Ένδιάμεση λύση δέν υπάρχει. Ή θά
 υπάρξει υποχώρηση της κυβέρνησης στο
 θέμα ή θά όδηγηθοίμε στην ολοκλήρωση
 της άλλαγής του μαθήματος των Θρησκευ-
 των μέ τή συγγραφή των νέων βιβλίων
 Θρησκευτικών πού είναι ήδη στα σκαριά.

**Ἄφου κουρέλιασαν τό Σύνταγμα, θέ-
λουν καί ἐπίσημα νά τό ἀλλάξουν**

Τό ἰσχύον Σύνταγμα, καί κυρίως τό προοίμιο μέ τήν ἐπίκληση τῆς Ἁγίας Τριάδος, δυσκολεύει τούς κατεδαφιστές. Θέλουν, λοιπόν, νά τό ἀλλάξουν.

Οἱ ὑπηρετές τῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης λένε πονηρά, ὅτι μᾶς χρειάζεται σήμερα «οὐδετερόθηρσκο» κράτος καί «οὐδετερόθηρσκο» σχολεῖο.

Καθώς ξεσάλωσαν ὅλοι αὐτοί, δέν τηροῦν οὔτε τά προσχήματα. Ἔτσι χορηγός τῆς ἔντυπης ἔκδοσης τοῦ νέου «καινοτόμου Συντάγματος», πού προτείνουν, εἶναι τό Global Citizen Foundation (GCF), ὅπου —καθώς διαβάζουμε— εἰ-

δικοί, κυρίως ἀπό τίς Η.Π.Α., «πραγματοποιοῦν μελέτες γιά τήν προώθηση τῆς παγκοσμιοποίησης στήν οἰκονομία, τό ἐμπόριο, τήν ὑγεία, τήν παιδεία, τόν πληθυσμό καί τό περιβάλλον».

Ἡ συντακτική ομάδα τοῦ «καινοτόμου Συντάγματος», πού θά μᾶς ὀδηγήσει, κατά τόν κ. Τσίπρα, «σέ μία νέα Ἐποχή, τή νέα Μεταπολίτευση καί τή νέα Ἑλλάδα», εἶναι οἱ καθηγητές Νίκος Ἀλιβιζάτος, Φίλιππος Σπυρόπουλος, Γιώργος Γεραπετρίτης καί Γιάννης Κτιστάκης (νομικός σύμβουλος καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), ὁ ἐπιχειρηματίας Παναγῆς Βουρλούμης καί ὁ ἀκραῖα νεοφιλελεύθερος πρόην ὑπουργός καί βουλευτής Στέφανος Μάνος.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἄλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἄλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.